ISTORIA LUI ANAKIN ÎNTRE EPISODUL I ȘI EPISODUL II

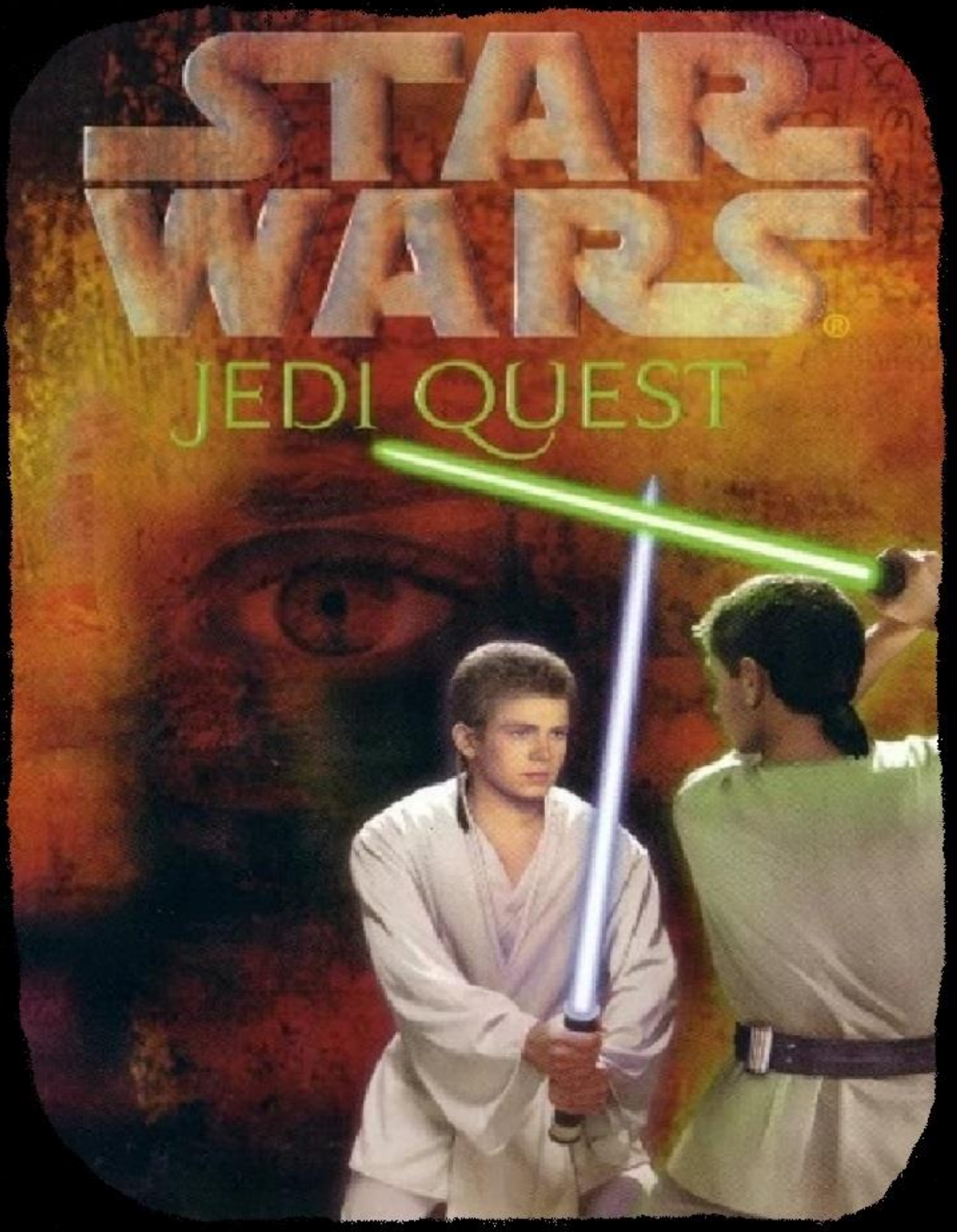

MAESTRUL DEGHIZĂRILOR

JUDE WATSON

JUDE WATSON

Seria JEDI QUEST

MAESTRUL DEGHIZĂRILOR

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Quest – 04 – The Master of Disguise
2002

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prințesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Războiul civil făcuse ravagii pe planeta Haariden timp de zece ani şi până şi pământul îşi arăta cicatricile. Era brăzdat de găuri adânci lăsate de tirurile tunurilor laser şi ale mortierelor. Minele ionice făcuseră în drumuri cratere adânci până la şold. De-a lungul marginilor drumului găurit, câmpurile înnegrite arseseră până la brazdă.

Jedii auziseră toată după-amiaza exploziile tunurilor, răsunând pe dealurile goale. Bătălia se desfăşura la douăzeci de kilometri distanță. Vântul şuiera peste câmpuri şi biciuia praful de pe drum. Aducea cu el miros de fum şi de ars. Nisipul grunjos şi cenuşa se aşezau pe hainele şi în părul Jedilor. Era frig. Un soare apos se ascundea în spatele norilor stivuiți în straturi groase şi cenuşii.

Pentru Anakin Skywalker, părea ceva desprins din coşmarurile sale. Viziuni ale unei lumi devastate, în care un vânt rece îi amorțea fața şi degetele, iar el înainta la nesfârşit fără să ajungă la destinație. Totuşi, nu dădea niciun semn exterior de oboseală sau disconfort. Se antrena pentru a deveni Jedi, iar a fi un Jedi însemna să te concentrezi. Un Jedi nu observa pietrişul care îl lovea sau tăişul ascuțit al vântului. Un Jedi nu tresărea când explozia unei torpile protonice disloca aerul. Un Jedi se concentra asupra misiunii.

Dar Anakin încă nu era Cavaler Jedi, ci doar Padawan. Aşa că, deşi ritmul său nu slăbea niciodată, mintea îi aluneca în continuare la gânduri despre propriul său disconfort. Îi era frig, îi era foame şi avea o pietricică în cizmă care îl scotea din minți. Cerul părea să fie din ce în ce mai jos, apăsându-l. Se va bucura când misiunea asta se va încheia şi se va întoarce din nou în spațiu, trecând pe lângă stelele strălucitoare.

Putea suporta frigul, pericolul şi stomacul gol. Dar crescuse pe planeta Tatooine, din Inelul Exterior, şi ura nisipul. Ura să-l înghită şi să-i simtă gustul. Ura modul în care acesta găsea fiecare deschizătură, fiecare gol în tunica şi în jambierele lui. Ura modul în care un fir de praf rătăcit reuşea mereu să îi intre în ochi.

Maestrul său, Obi-Wan Kenobi, mergea în fața lui, cu un alt Cavaler Jedi, Soara Antana. Cei doi Jedi îşi mențineau privirile pe drumul din fața lor, atenți la strălucirea revelatoare a vreunui senzor de formă de viață, pe jumătate îngropat în pământ – un declanşator pentru mine ionice.

Alături de Anakin, mergea din greu Darra Thel-Tanis, o colegă Padawană. Aruncă o privire în lateral către Darra. Părul ei strălucitor roşcat-auriu era plin de praf. Nu-şi mai putea da seama de culoarea panglicilor strălucitoare pe care le împletise în coada ei subțire de Padawan. Ochii ei erau ațintiți pe drumul din față.

Ritmul ei nu încetinise de când începuseră misiunea. Mergeau de trei zile. Ea nu părea să simtă oboseala pe care o simțea Anakin.

Probabil că îi simți ochii asupra ei, căci veni mai aproape pentru a murmura în barbă.

— Ce n-aş da pentru o baie.

— Şi un pahar rece de suc de juma, adăugă Anakin.

Darra suspină.

— Orice ai face, să nu mai spui din nou asta.

Anakin ar fi rânjit, dar nu voia să îi intre nisip între dinți.

În față, Obi-Wan şi Soara mergeau în acelaşi ritm constant. Concentrarea lor era totală. Nicio pietricică rătăcită sau vreo uşoară tulburare în pământ nu le scăpa din vedere. Un pas greşit şi o mină îi putea arunca în aer sub cerul cenuşiu plumburiu. Deşi Anakin şi Darra primiseră o oarecare pregătire la Templu în domeniul depistării minelor, nimic nu era mai bun ca experiența pentru a-i alerta pe cei neavizați de pericol.

Jedii fuseseră chemați pe Haariden într-o misiune de salvare a cinci savanți care se aflau într-o misiune de cartografiere sponsorizată de Senat. Fuseseră prinşi pe planetă când ostilitățile izbucniră brusc după un acord de încetare a focului. Savanții erau blocați în zona rurală. Neputând să ajungă la crucişătorul lor spațial, trimiseseră un semnal de urgență către Senat. Cele două forțe de pe Haariden fuseseră de trei ori de acord cu o încetare a focului pentru a le permite savanților să treacă în siguranță, doar pentru a izbucni din nou în violențe, înainte ca aceştia să poată ajunge la nava lor şi să plece. În cele din urmă, Senatul apelă la ajutorul Jedilor. Se temea că savanții vor fi ținuți ostatici sau ca monedă de schimb în cazul escaladării luptelor.

Străinii nu erau bineveniți pe Haariden, iar climatul politic era instabil. Fiecare tabără credea că Senatul era aliat cu cealaltă – şi, astfel, toți vizitatorii erau vulnerabili în fața atacurilor.

De teamă să nu fie capturați, savanții se deplasaseră dintr-un sat pustiu în altul, chiar înaintea venirii soldaților. Ultima comunicare pe care o primiseră Jedii fusese cu trei zile în urmă. Nu puteau decât să spere că savanții se aflau încă undeva în zonă. Timpul se scurgea. Patrulele hoinare reprezentau un pericol constant. Mergeau încă din zori, căutând în satele abandonate, unul după altul. Unele fuseseră aproape complet distruse, altele erau intacte, dar sinistru de golite de viață.

Populația se mutase dincolo de munți şi îşi instalase tabere de refugiați acolo.

— Tenuuri este în fața noastră, spuse Soara, consultând harta de pe datapadul ei. Să sperăm că îi vom găsi acolo.

Scrută distanța, privirea ei ageră analizând puhoaiele de fum de la orizont.

— Bătălia se apropie.

— Se va întuneca într-o oră, spuse Obi-Wan. Asta va fi bine pentru noi.

Soara făcu o grimasă.

— Poate că da. Poate că Haariden nu are arme de mare anvergură, dar au o mulțime de lunete pentru timp de noapte. Ei luptă oriunde şi oricând.

Prin vânt şi praf, Anakin văzu nişte forme în față. Clădiri mici, construite aproape de pământ. Era satul. Pe o parte, văzu copaci care se întindeau până la dealuri. Copacii arătau ciudat şi, cu o tresărire, îşi dădu seama de ce. Copacii aveau frunze. Toți copacii pe care îi văzuse de când aterizase pe Haariden fuseseră goi, cu crengile spulberate de bătăliile purtate cu săptămâni sau zile în urmă.

— După ce îi găsim, putem să ne întoarcem prin pădure până la transportor, spuse Obi-Wan. Vom scurta trei kilometri din traseu.

— Cel puțin au lăsat câțiva copaci în picioare, spuse Darra. Nu înțeleg cum pot distruge două forțe tot ce este frumos pe planeta lor de origine şi încă să mai continue să lupte. Pentru ce anume mai luptă? Ați mai văzut vreodată aşa ceva? întrebă ea, făcând cu mâna spre câmpurile ruinate şi satul pustiu din față.

— Da, spuseră Obi-Wan şi Soara împreună.

Schimbară o privire plină de o înțelegere pe care Anakin nu o desluşi.

Umbrele erau acum alungite pe drum. Intrară în satul pustiu. Aici avuseseră loc bombardamente grele. Niciuna dintre case sau afaceri nu era intactă. Lemnul arsese şi pietrele zăceau în grămezi, unele dintre ele înalte cât Obi-Wan. Dacă savanții erau aici, se ascunseseră bine.

Jedii nu voiau să strige. Întotdeauna exista pericolul unor lunetişti prin zonă – lunetişti care nu făceau diferența între vizitatori şi duşmani.

Căutară metodic printre clădirile pe jumătate distruse. Inima lui Anakin se îngreuna în timp ce dădea cu piciorul printre resturile unor vieți obişnuite. O oală, zdrobită şi înnegrită. O cizmă. O saltea pârjolită. O jucărie.

Viața asta nu este cine ştie ce, când te gândeşti la toate astea, gândi Anakin. Când era copil pe Tatooine, îşi dorise lucruri frumoase, lucruri scumpe, pentru mama lui. Odată, un negustor spațial trecuse pe la cocioabele de sclavi cu țesături de vânzare. Îşi aminti cum mâna lui Shmi zăbovise pe o bucată de stofă bogată. Îşi amintea culoarea, un rubiniu luxuriant. Îşi aminti cum îl ardea în sinea lui că nu a fost în stare să i-o cumpere. Cum jurase că într-o zi va...

Nu te mai gândi la asta. Concentrează-te.

Darra rămăsese încremenită. Privea în jos, la un pătuț mic. O bucată de lenjerie arsă se întrezărea pe podea.

— Darra. Vocea de obicei bruscă a Soarei era blândă. Vino cu mine.

Trecură la casa următoare, care primise o lovitură directă. Nu erau decât dărâmături.

Anakin auzea lângă el respirația lentă şi uniformă a Darrei. Ştia că se concentra asupra respirației, încetinind-o, încercând să se concentreze. Anakin se simțea şi el tulburat. Era ca şi cum coşmarul lui continua.

Se întoarseră în stradă şi se opriră în fața următoarei clădiri. Obi-Wan şi Soara schimbară o privire. Anakin se întinse spre Forță. Întotdeauna îi trebuia doar o secundă mai mult decât lui Obi-Wan să o simtă. Forța vie era aici.

Obi-Wan se îndreptă spre stânga, iar Soara spre dreapta. Dintr-o privire, le ordonară Padawanilor lor să îi urmeze. Soara porni prima, trecând prin uşă ca o umbră. Era cunoscută pentru grația şi mişcările ei fluide. Obi-Wan o urmă, rămânând în stânga Soarei. Anakin şi Darra intrară ultimii. Clădirea fusese cândva o cafenea. O tejghea lungă era carbonizată şi înnegrită. Mai rămăseseră câteva mese şi scaune, dar majoritatea fuseseră sparte şi distruse. În mijlocul încăperii se afla un cuptor rotund, foarte mare, de mărimea unui mic speeder. Era ventilat prin acoperiş printr-un coş de fum din piatră. Hornul zăcea în ruine în jurul lor.

O uşă de metal ruginit se mişca pe o balama a cuptorului. Soara şi Obi-Wan se mişcară de o parte şi de alta, făcându-le semn Padawanilor să facă la fel. Soara se aplecă şi mută uşor uşa cuptorului.

Se auzi un oftat înăbuşit, urmat de o mică mişcare.

— Nu vă fie teamă, spuse Soara. Suntem Jedi.

— Dovedeşte-o.

Vocea era masculină şi puțin ezitantă, frica fiind deghizată în bravadă.

Într-o mişcare atât de rapidă încât Anakin ar fi putut să clipească şi să o rateze, Soara îşi scoase sabia, o activă şi ridică fasciculul luminos în fața uşii deschise a cuptorului.

— Mulțumesc stelelor şi galaxiilor, şopti vocea.

Un chip mânjit de cenuşă ieşi pe uşa deschisă.

— E inutil să mai spun că mă bucur să vă văd. Eu sunt Doctorul Fort Turan. Geolog spațial. Şeful misiunii. Obiectivul era studierea efectelor activității vulcanice...

Un umăr ieşi în afară, urmat de un braț.

— ... asupra atmosferei planetare... oof...

Doctorul Fort Turan încercă să-şi strecoare corpul său mare prin spațiul mic.

—... în cadrul unui sistem la scara trei.

Restul Doctorului Fort Turan ieşi afară. În ciuda tunicii sfâşiate şi a zgârieturii urâte de pe un obraz, i-a privit pe Jedi.

— Acum, faceți cunoştință cu echipa mea.

Apăru un braț cu pielea albastră, urmat de o față.

— Joveh D'a Alin, la dispoziția dumneavoastră. Cu diplomă în tectonică, cu accent pe mineralogie.

Joveh D'a Alin se strecură afară. Apăru un alt chip. Era un alt bărbat uman, acesta zâmbind larg. Părul îi era plin de murdărie şi îi stătea drept în sus, iar ochii lui căprui erau calzi.

— Doctorul Tic Verdun. Teoretician practic, origini planetare. Foarte bucuros să vă cunosc. Pentru o clipă ne-am temut că vom fi prăjiți de vii.

Următorul savant care ieşi la iveală era un Bothan pe nume Reug Yucon.

— ...pregătire specială în domeniul atmosferei trans-sistemice şi galactice.

Apoi urmă o femeie subțire de pe Alderaan, Talie Heathe, specialistă în oceanografie.

Doctorul Fort Turan îşi frecă mâinile.

— Deci, ne retragem la transportorul vostru? Cu cât plecăm mai repede de pe planeta asta, cu atât mai bine.

— Putem pleca chiar acum, spuse Obi-Wan. Suntem la aproximativ opt kilometri distanță.

Fața Doctorului Fort Turan căzu.

— Opt kilometri? Atât de departe?

— Aveți speedere? întrebă Reug Yucon.

— Nu, spuse Obi-Wan. Speederele ar fi atras prea multă atenție. Trebuie să mergem pe jos.

— Asta va dura mult timp, spuse Joveh D'a Alin, îngrijorată. Am sperat că...

Tic Verdun se uită la colegii săi savanți, încercând să pară vesel.

— Nu este atât de departe. Şi acum avem protecție Jedi. Este o noapte bună pentru o plimbare, aş spune.

Talie Heathe sesiză încercarea lui Tic Verdun de a-i înveseli.

— Dar lasă-i pe Jedi să conducă, Tic. Ai făcut destule pentru noi până acum.

— Tic ne-a salvat viețile de multe ori, spuse Fort Turan. A cercetat înainte şi ne-a ținut departe de soldați.

— A făcut o treabă bună, spuse Obi-Wan. Ați rămas în viață. Dar bătălia este aproape. Vom merge în direcția opusă. Ar trebui să reuşim să ajungem la timp.

— Avem provizii pentru voi, zise Soara, căutând în rucsacul ei de supraviețuire.

Jedii le împărțiră repede savanților apă şi cuburi de proteine. Arătau ceva mai bine când terminară proviziile.

O lună de un roz palid tocmai răsărea atunci când părăsiră satul şi intrară în pădure. Bombardamentele se opriseră, iar zona era sinistru de liniştită. Lumina slabă şi înceţoşată a lunii abia pătrundea printre copacii groşi. Nu îndrăzniră să rişte să aprindă o baghetă luminoasă.

Merseră pe jos timp de câteva ore. Soara urmări progresul cu ajutorul hărții de pe datapadul ei.

— Facem un timp bun, îi murmură ea lui Obi-Wan. Încă un kilometru şi ne putem întoarce pentru a ne îndrepta spre sud.

Anakin percepu mirosul bătăliei înainte să o simtă. Inspirase şi simțise mirosul de fum, foc şi moarte. În față, Obi-Wan şi Soara se opriseră. Darra inspiră sacadat.

Savanții nu mirosiseră şi nu simțiseră nimic. Continuară să meargă până când Obi-Wan ridică o mână pentru a-i opri.

— Încet, murmură el.

Merseră fără să scoată vreun sunet. În câteva minute, Anakin putu vedea că lumina prin copacii din față se schimbase uşor. Mirosul era acum mai rău. Vântul îl aducea şi mirosea ca într-un vis întunecat.

— Pădurea din față, spuse Soara. A dispărut. A ars.

— Probabil că au luptat mai aproape decât am crezut noi, observă Obi-Wan.

— Ceea ce înseamnă că ar putea fi patrule prin apropiere.

Schimbară priviri între ei.

— Nu avem de ales, spuse Obi-Wan.

— Padawani, trebuie să-i înconjurăm pe cercetători, spuse Soara. Rămâneți aproape şi în alertă.

Părăsiră adăpostul copacilor. În jurul lor erau buturugi înnegrite. Aici avusese loc o luptă cu tunuri laser. Se grăbiră prin peisajul sinistru, luna roz colorând pădurea devastată cu o lumină care făcea ca totul să-i pară şi mai oniric lui Anakin.

Nu mai exista nicio cărare. Se împiedicară de crengi şi butuci. Dădură cu piciorul la mai multe proiectile folosite. Pierdeau timp. Savanții erau epuizați. Paşii lor abia se târau.

Apoi, Anakin simți ceea ce sperase să nu simtă în acea noapte lungă: partea întunecată a Forței. Era în jurul lor, undeva în noapte. Ştia că o simțiseră şi Obi-Wan şi Soara. Mai dură un minut până când Darra se încruntă şi îşi puse mâna pe mânerul sabiei.

— Ce..., începu ea, dar noaptea explodă brusc în spasme de lumină.

Anakin simți impactul unui proiectil lovindu-l ca un zid de aer, şi fu aruncat înapoi.

Capitolul 2

Anakin ateriză şi simți gust de sânge în gură. Îşi muşcase limba. Se întinse pe spate, privind cerul de catifea neagră şi luna roz.

— Toată lumea e bine? strigă Obi-Wan.

Explozia îi doborâse pe toți la pământ, dar Obi-Wan şi Soara erau deja în picioare.

— Stați jos! le ordonă Soara, în timp ce zgomotul moale al unei alte arme aeriene se îndrepta spre ei.

Anakin îşi limpezi capul, sări în picioare şi alergă spre savanți. El şi Obi-Wan îi conduseră la adăpostul copacilor căzuți. Tocmai se adăpostiseră când explodă un alt proiectil. Praful căzu ca o ploaie.

— Nu din nou, gemu Joveh, cu capul în mâini, tremurând.

Tic Verdun îi puse o mână pe umăr.

— Doar câteva bombe. Nu este nimic prea înfricoşător.

Ea îşi ridică capul şi încercă să zâmbească.

— Nimic ce nu am mai văzut până acum.

Soara şi Darra făcură rapid măsurători. Se grăbiră să se ghemuiască lângă Obi-Wan şi Anakin.

— Sunt aproape, spuse Soara. Poate la o jumătate de kilometru distanță. Se îndreaptă spre noi. Trebuie să aibă un bioscanner cu rază lungă de acțiune.

— Recepționez comunicații codificate, spuse Darra, arătând spre senzorul de comunicații. O mulțime. Trebuie să fie o forță mare de atac.

— Care trage mai întâi şi pune apoi întrebări, spuse Obi-Wan, ferindu-se când o altă explozie zgudui pământul. Poți să le bruiezi comunicațiile? o întrebă Obi-Wan. Ar fi un început bun.

— Pot încerca.

Darra se aplecă asupra scanerului şi începu să apese pe taste. Pe lângă faptul că era o luptătoare excelentă, era expertă în comunicații.

— O jumătate de kilometru, repetă Obi-Wan, gândindu-se.

— Şi se apropie, spuse Soara.

— Cu luna asta, vor folosi lunete şi ochelari de vedere pe timp de noapte.

— Sunt de acord, spuse Soara laconic.

O altă explozie fulgeră. Simțiră unda de şoc, dar era departe de zona lor. Savanții schimbară priviri îngrijorate, dar nimeni nu vorbi. Îi priveau pe Jedi, ştiind că singura cale de ieşire era să le urmeze exemplul.

— O echipă Padawan-Maestru, sau ar trebui să o facem noi? o întrebă Obi-Wan pe Soara.

Ea se gândi pentru o clipă. Anakin nu ştia ce plănuiau cei doi Maeştri, dar ştia un singur lucru – voia să participe la acțiune.

— Am reuşit, spuse deodată Darra. Oricum, sunt blocate deocamdată. Se uită la ei, cu o expresie încordată. Vor anula blocajul destul de curând.

Soara aprobă din cap, apoi se întoarse spre Obi-Wan.

— Vom avea nevoie de noi toți, spuse ea. Este o zonă prea mare.

— Da. Obi-Wan se întoarse spre savanți. Trebuie să rămâneți la adăpost. Dacă nu revenim în cincisprezece minute, întoarceți-vă pe unde am venit. Ascundeți-vă acolo unde v-ați ascuns înainte.

— Ne părăsiți? întrebă Fort Turan.

— Nu pentru mult timp.

Obi-Wan apucă unul dintre pachetele de supraviețuire suplimentare pe care le aduseseră în acea misiune. Îi făcu semn lui Anakin să ia şi el unul.

— Ce se va întâmpla cu noi dacă nu vă întoarceți? întrebă Reug Yucon.

— Ne vom întoarce, spuse Obi-Wan.

— Dacă vă veți întoarce, de ce ne-ați mai spus ce să facem dacă nu vă întoarceți? sublinie Joveh D'a Alin.

— Savanți. Sunteți atât de logici, spuse Obi-Wan. Am spus-o pentru a vă linişti. Ne vom întoarce. Vino, Anakin.

Cei patru Jedi se strecurară prin noaptea care era atât de brusc şi de spectaculos iluminată de izbucnirile de lumină mortală. Anakin simți cum Forța se adună în jurul lor. Nu avea deseori experiența de a simți Forța combinată a doi Cavaleri Jedi puternici, precum şi a Padawanilor lor. Îi făcea vederea mai ascuțită, simțurile mai clare. Ştia de unde vor veni exploziile. Auzea cel mai slab zgomot când trăgea lansatorul de grenade. Putea şti direcția fără să se gândească la asta.

Jedii se îndreptară direct spre trupele care înaintau. Soara şi Obi-Wan explicară planul. În pachetele de supraviețuire se aflau grenade *luma*, proiectile care eliberau particule de lumină intensă. Se vor împrăştia de-a lungul liniei de înaintare şi vor arunca grenadele direct spre trupe. Deoarece trupele ar fi purtat ochelari de vedere pe timp de noapte, efectul grenadei ar fi fost dublat. Majoritatea ar fi orbit pentru cel puțin o oră. Destul timp pentru ca Jedii să-i conducă pe savanți în siguranță. Dificultatea era să lanseze destule grenade în mijlocul a ceea ce ar fi fost, fără îndoială, o mare putere de foc. Jedii trebuiau să lucreze rapid şi să se mişte încontinuu. De asemenea, vor trebui să-şi coordoneze eforturile pentru a acoperi o zonă largă.

Obi-Wan şi Soara dădură indicațiile cu voce joasă. Jedii se împrăştiară. Anakin număra secundele, apoi aruncă prima grenadă. Noaptea se lumină ca o strălucire de novă. Anakin îşi ținu ochii departe de lumină. Nu se aşteptase la atâta lumină. Chiar şi cu antrenamentul său de Jedi, îi era greu să vadă. Ochii i se adaptară, dar se împiedica în timp ce alerga. Mai aruncă o grenadă. Apoi, făcând un alt salt, o aruncă şi pe a treia. Acum putea să vadă clar trupele. Liniile din față erau îngenuncheate, cu mâinile peste ochi. Ceilalți trăgeau orbeşte. Se feri de foc şi aruncă o altă grenadă. Fugi spre punctul de întâlnire, unde îl aşteptau Obi-Wan şi Soara. Obi-Wan şi Soara scanau câmpul de luptă în timp ce Darra alerga spre ei.

— Flancul drept, spuse Soara.

Flancul drept era zona care îi fusese repartizată lui Anakin.

— Luma a lovit în spatele unui zid. Avem nevoie de mai multă acoperire acolo.

— Mai am grenade, spuse Darra.

— Du-te.

Darra nu făcu nicio pauză. O luă la fugă, trăgând deja de declanşatorul temporizatorului de la grenadele luma. Cerul se lumină într-o serie de străfulgerări.

Anakin privi cum Darra se răsucea, sărea şi se rostogolea în timp ce arunca mai multe grenade într-un tipar precis, conceput pentru a bloca trupele. Văzu unde rataseră grenadele lui. Nu văzuse deloc zidul. Fusese dezorientat.

— Darra are avantajul de a vedea zidul din acest unghi, spuse Obi-Wan. Ar fi fost imposibil să îl observi din poziția ta.

Fața lui Anakin ardea. Era frumos din partea Maestrului său să sublinieze asta. Totuşi, îi părea rău că un alt Padawan trebuia să se întoarcă pentru a-i face treaba.

— Am terminat. Să mergem, vorbi Soara şi îi făcu semn Darrei în acelaşi timp.

Darra sări ultimii câțiva metri şi îi ajunse din urmă în timp ce alergau înapoi spre savanți. Noaptea era din nou întunecată şi nu se auzeau decât câteva explozii la întâmplare, lovind pământul departe de ei.

Savanții erau în picioare, aşteptându-i. Fără vreun cuvânt, se alăturară grupului şi se grăbiră prin restul pădurii arse.

Alergară primul kilometru, apoi încetiniră până la un mers rapid. Lăsaseră în urmă locul bătăliei, iar copacii se înălțau din nou în jurul lor.

— E un sat în față, spuse Soara. Ar trebui să-l ocolim.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Avem nevoie de adăpostul pădurii atât timp cât...

Se opri. Cei doi Maeştri Jedi schimbară o privire. Anakin simți o tulburare în Forță. Părea să vină din jurul lor.

— Jos, le spuse Obi-Wan încordat savanților.

Jedii îşi activară cu toții săbiile în acelaşi timp. Făcură un cerc în jurul savanților şi erau deja pregătiți în momentul în care patrula năvăli dintre copaci.

Rebelii Haarideni erau înarmați cu puşti blaster cu repetiție. Unii aveau lansatoare de rachete de mână.

Anakin putu vedea dintr-o privire că Jedii erau depăşiți numeric. Şi cu savanții pe care trebuiau să-i protejeze, situația ar fi putut deveni complicată.

Focurile de blaster erau rapide şi păreau să fie peste tot în acelaşi timp. Anakin nu se mai gândi nicio secundă la numărul celor care atacau. Se concentră atât de mult asupra bătăliei, încât orice altceva dispăru, în afară de mişcarea sabiei sale şi de atenția pe care o acorda focului de blaster.

Fumul se ridica în jurul lor. Frunzele începură să ardă. Obi-Wan sări să distrugă o rachetă care se îndrepta direct spre ei. Explozia făcu aerul să se lovească de tâmplele lui Anakin.

Echipa îşi concentră brusc o treime din trupe în stânga şi încercă o lovitură surpriză aproape de Darra. Anakin văzu asta înaintea ei. Ea era la doar o fracțiune de secundă în spatele lui, întorcându-se deja pentru a devia salvele de blaster. Trebuise să pivoteze pe piciorul stâng, lăsându-şi partea dreaptă uşor expusă.

— Mă ocup eu! îi strigă Anakin.

Sări înainte, sabia sa mişcându-se într-un arc constant. Dar Darra compensase deja mişcarea. Se deplasase şi se întorsese, iar cei doi Padawani se ciocniră. Darra fu aruncată într-o parte. Focurile de armă îi sfâşiară piciorul. Scoase un strigăt şi căzu, iar sabia zbură, pierdută în confuzia de trupuri.

— Anakin, acoperă-mă! răcni Obi-Wan.

Sări şi o luă pe Darra cu un braț, menținându-şi sabia în mişcare, deviind focul. Anakin sări în fața lor, disperat să-şi ajute Maestrul. Soara îi adună pe savanți mai aproape unii de alții şi, cu un efort eroic, atacă direct spre trupe. Anakin sări peste savanți pentru a i se alătura.

Furia atacului lor prinse trupele cu garda jos, în timp ce focurile de blaster ricoşau în rândurile lor. Linia lor începu să se clatine. Anakin şi Soara îşi forțară

avantajul, în timp ce Obi-Wan şi Darra se retrăgeau cu savanții.

— Se vor regrupa, îi spuse Soara lui Anakin. Să mergem.

Se întoarseră şi alergară după Obi-Wan şi savanții care se topeau printre copaci.

— Satul, îi spuse Obi-Wan Soarei. Acum avem nevoie de acoperire.

Darra nu spuse nimic. Se prăbuşi în brațele lui Obi-Wan, iar el o ridică. Ochii ei se închiseră şi buzele i s-au desfăcură.

Anakin simți un fior profund străbătându-l. Arăta ca şi cum energia vitală se scurgea din ea. Şi era vina lui.

Capitolul 3

Intră şi ieşi. Acesta era scopul unei misiuni de salvare.

Din experiența lui Obi-Wan, niciodată nu funcționa aşa.

Îi înfuriaseră pe cei din patrula Haariden. Evident, trupele ştiau că erau Jedi, dar Haaridenilor nu le mai păsa. Acum căutau să se răzbune.

Obi-Wan o purta pe Darra de-a lungul potecii întortocheate. Erau aproape de sat şi de o siguranță temporară. Din când în când, patrula care îi urmărea lansa câte o rachetă. Întotdeauna rata mica lor bandă. Dar nu la o distanță confortabilă.

Obi-Wan îşi aminti de o altă lume, de o altă zi. Qui-Gon purtând în brațe un Cavaler Jedi rănit şi slăbit – pe prietena sa apropiată, Tahl. Îşi amintea cum mâna lui Tahl tot aluneca din jurul gâtului lui Qui-Gon.

E prea târziu pentru mine, prietene, îi spusese ea.

Văzuse în ochii lui Qui-Gon refuzul de a accepta acest lucru. La vremea aceea, în calitate de Padawan, Obi-Wan crezuse că este imposibil ca un Cavaler Jedi să moară. Poate că primul moment al maturității sale fusese cel în care văzuse fața lui Qui-Gon când îşi dăduse seama că Tahl era moartă.

De ce mă gândesc la moarte? se întrebă Obi-Wan.

Era din cauza acestei planete. De când aterizase pe ea, se simțea neliniştit. Întunericul de aici era mai mult decât un rezultat al acoperirii norilor. Plutea în aer. Forța se întuneca odată cu el. Ştia că îl afectase pe Padawanul său. Anakin era sensibil la partea întunecată a Forței. O simțea mai devreme şi mai puternic decât o simțise Obi-Wan la vârsta lui.

Darra va fi bine. O rană de blaster la picior era gravă, dar nu îi punea viața în pericol. Cu toate astea, trupul ei moale şi alunecarea în inconştiență îl îngrijorau. Era o tulburare în Forța ei Vie. O putea simți.

— Satul este în față, zise Soara. Putea să vadă pe chipul ei că şi ea era îngrijorată pentru Darra. Ei nu vor renunța.

— Trebuie să ne oprim. Darra...

— Da. Trebuie să o tratez.

Satul fusese mare şi prosper. Asta era uşor de văzut, chiar şi în întunericul care persista. Norii acopereau luna palidă, în timp ce înaintau cu repeziciune pe străzi, căutând cel mai bun adăpost pe care îl puteau găsi.

Soara şi Obi-Wan aleseră o clădire înghesuită în mijlocul unei străzi aglomerate. Mulțumită unui zid pe jumătate distrus, ar fi avut puncte de observație pe toate cele patru laturi. Cu toate astea, era suficient adăpost pentru ca Darra să se încălzească.

O înfăşurară într-o pelerină termică, iar Soara îi administră bacta pe rană.

— Nu arată rău, spuse Obi-Wan.

O linie apăru între sprâncenele Soarei.

— Asta mă îngrijorează, zise ea pe un ton scăzut. Nu ar trebui să fie inconştientă.

— Îmi permiți? vorbi Joveh D'a Alin cu blândețe. M-am pregătit pentru a fi medic înainte să-mi iau diploma de cercetător.

Se apropie şi se aplecă să o examineze pe Darra. O atinse cu mâini blânde şi experte.

— Fără instrumente este greu de spus, spuse ea. Se pare că este în stare de şoc. Este posibil ca proiectilul blasterului să fi purtat o încărcătură chimică?

— Este posibil, spuse Soara. Este lucrul de care mă temeam.

Obi-Wan îşi văzu Padawanul înghiţind în sec. Ochii lui Anakin păreau întunecaţi pe faţa lui palidă. Obi-Wan ştia că Padawanul său se simţea responsabil. Anakin sărise impulsiv, neavând încredere că Darra se va feri de foc. Ca de obicei, Padawanul său crezuse că era mai rapid şi mai puternic decât oricine altcineva.

Problema era că de multe ori era adevărat. Dar nu întotdeauna.

— Are nevoie de o îngrijire pe care noi nu i-o putem oferi, spuse Joveh D'a Alin. Ochii ei cenuşii erau plini de compasiune. Dar semnele vitale sunt încă bune. Bacta ar trebui să o ajute.

— Trebuie să o ducem la Templu, spuse Soara.

Întinse mâna şi, cu un deget, atinse ţesătura prăfuită din împletitura Darrei.

— Maestre, mă voi duce eu, spuse Anakin.

Obi-Wan se întoarse, distras.

— Să te duci unde?

— La Haarideni. Voi negocia un armistiţiu ca să putem pleca spre transportor.

— Ce te face să crezi că vei ajunge la mai puţin de o sută de metri de ei fără să fii atacat? întrebă Obi-Wan.

Anakin îşi ţinea privirea fermă.

— Sunt pregătit să risc.

Obi-Wan clătină din cap.

— Nu. Nu asta este soluţia.

Soara li se alătură, închizându-şi comunicatorul.

— Am luat legătura cu Templul. Vor face presiuni asupra Haaridenilor pentru o încetare a focului. Dar va dura ceva timp. Nimeni nu e sigur cine este la conducerea celor două părţi. Ne vor trimite un medic, dar va dura două zile. Aruncă o privire spre Darra. Şi dacă e prea târziu? Putem risca să o mutăm? Putem să o ducem până la transportor? E încă la kilometri distanţă.

Obi-Wan nu o mai văzuse niciodată pe Soara atât de nesigură. Dacă Padawanul său ar fi zăcut atât de nemişcat şi de palid, ar fi simţit la fel.

Tic Verdun luă cuvântul.

— Putem face cu toţii cu rândul. Nu suntem la fel de puternici ca Jedii, dar nu vă vom dezamăgi.

— Mulţumesc, spuse Soara încet.

— Avem şi alte opţiuni, spuse Obi-Wan. Mă voi întoarce.

Anakin făcu un pas spre el.

— Ai nevoie de mine, Maestre?

— Nu.

Obi-Wan se îndepărtă în grabă. Regretă imediat bruscheţea răspunsului său, dar ar fi lucrat mai repede singur. Avea nevoie de propriile lui percepţii. Şi, deşi nu-i plăcea să o recunoască, avea nevoie de timp singur pentru a se gândi la o cale de ieşire din situaţia asta. Când îi spusese Soarei că aveau opţiuni, vorbise serios. Era sigur că ele existau – doar că nu ştia care erau. Nu credea că a o căra pe Darra peste kilometri de teren accidentat în timp ce erau urmăriţi de o forţă de atac era cea mai bună idee.

Obi-Wan trecu de la o umbră la alta. Exploră satul cu atenție. Când termină, aflase că satul avusese cândva trei brutării. Ştia cine fusese primărița şi că ea avusese trei copii. Ştia că învățătoarea condusese un speeder galben.

Doar că nu ştia ce să facă în continuare.

Văzu o lumină slabă prin pădure. Se urcă într-un punct de observație mai înalt şi îşi îndreptă electrobinoclul spre ea. Patrula era campată în afara satului. Fără îndoială că nu se bucurau să aibă o bătălie nocturnă. Vor ataca în zori, era sigur de asta. Ştiau că mica bandă era prinsă în capcană.

Obi-Wan clătină din cap. Nu-i venea să-şi creadă ochilor. Părea cu atât de puțin timp în urmă când Haaridenii îi respectaseră pe Jedi, sau cel puțin se temeau suficient de mult de Senat pentru a nu ataca o misiune de salvare. Oare puterea Senatului se erodase atât de mult? Oare galaxia înceta să-i mai respecte şi ea pe Jedi?

Nu ai nevoie de speculații. Doar de răspunsuri.

Se întoarse încet spre ascunzătoare, sperând că un răspuns îi va veni pe drum. Spera să găsească o mică ascunzătoare de arme uitate. Nişte mijloace de transport utilizabile. Dar tot ceea ce nu fusese distrus, fusese jefuit.

Obi-Wan se opri. Nu jefuit, îşi dădu brusc seama. Satul nu fusese jefuit. Nu avea cicatrice. Fusese supus unui asediu. Asta putea spune clar. Dar obiectele de valoare nu fuseseră furate. Fuseseră luate.

O luă din nou pe propriile urme. Răscoli clădirile, ştiind acum exact ce căuta. Nu îi luă mult timp. Găsi primul tunel care se deschidea în debaraua unei case prospere care era aproape golită de mobilier. Deschiderea era încastrată în podeaua din panouri de lemn cu modele. Dacă nu ar fi căutat îmbinarea, ar fi călcat peste ea. Era ascunsă cu iscusință în desenul de pe lemn.

Coborî în tunel. Fusese săpat cu stângăcie, dar era bine întărit cu tuburi de plastoid. Îşi păstră orientarea în timp ce mergea prin pasarelele subterane.

Existau mai multe ieşiri. Una se afla în spatele şcolii. Una în clinică. Şi una se deschidea în adâncul pădurii, în cealaltă parte a taberei Haariden. Erau atât de aproape, încât Obi-Wan putea vedea clar oboseala de pe fața unui soldat care se apleca să-şi desfăşoare aşternutul pe solul pădurii.

Obi-Wan se întoarse la ceilalți şi îi făcu semn Soarei, explicându-i ce găsise.

— Ar trebui să evacuăm acum? întrebă Soara, aruncând o privire către Darra. Ne vom asuma un mare risc dacă încercăm să ne strecurăm prin tabăra Haariden.

— Un risc mult prea mare, mă tem, spuse Obi-Wan. Dacă am fi doar noi patru, ar fi ceva. Dar nu ne putem baza pe savanți. Sunt pe fugă de săptămâni întregi. Sunt epuizați. Cred că trebuie să atacăm mai întâi. Acum. Se pregăteau de culcare. E cel mai bun moment. Dacă le putem distruge dispozitivele de urmărire şi unele arme, vom fi în avantaj.

Soara aprobă din cap.

— Tu şi cu mine trebuie să mergem. Ar trebui să-l lăsăm pe Anakin aici, pentru orice eventualitate.

Obi-Wan aprobă din cap. Era bucuros că Soara nu îi reproşa gestul pripit al lui Anakin din timpul luptei.

Dar când îi spuse Padawanului său planul, Anakin păru abătut că nu va fi inclus în atac. Obi-Wan se simți exasperat. Reacția lui Anakin părea cea a unui băiat, nerăbdător să participe la acțiune. Nu era demnă de Padawanul său.

— E important, îi spuse el. Trebuie să-i protejezi pe savanți şi pe Darra. Soara

şi cu mine nu vom sta mult timp.

— Dar s-ar putea să aveți nevoie de mine, spuse Anakin. Este o patrulă mare.

— Avem surpriza de partea noastră. Nu, Padawan, tu trebuie să rămâi aici.

— Nu te voi dezamăgi de data asta, promise Anakin.

Obi-Wan văzu atunci dorința de pe fața lui Anakin. Nu era o dorință de acțiune. Era nevoia de a-şi răscumpăra greşelile.

— Cel mai bun lucru pe care îl poți face pentru Darra, îi vorbi Obi-Wan cu blândețe, este să rămâi aici pentru a o proteja.

Anakin privi în jos, luptându-se să accepte ordinul.

— Cum doreşti, Maestre.

— Trebuie să-ți păstrezi concentrarea, tinere Padawan, murmură Obi-Wan, pentru ca ceilalți să nu-l audă. Asta nu este o judecată asupra ta. Este cel mai bun mod de a proceda.

Anakin aprobă din cap, ținându-şi ochii în jos.

— În regulă, murmură el.

Obi-Wan ezită. Acum putea simți ruşinea din spatele întrebărilor lui Anakin. Sentimentele Padawanului său erau adânci. Ruşinea îl umplea acum şi se gândea că numai acțiunea putea să o aline.

Se înşelase, dar Obi-Wan avea nevoie de timp pentru a-i explica de ce era aşa.

Ştia că Padawanul său avea nevoie de el. Şi totuşi, trebuia să plece. Se chinuia să găsească cuvintele cu care să-l lase în urmă, dar nu avea niciunul.

Singurul lucru care mai rămăsese de făcut era să plece.

Capitolul 4

Anakin îşi privi Maestrul îndepărtându-se. Nu exista nicio îndoială sau ezitare în modul în care se mişca Obi-Wan. Niciodată. Anakin voia să treacă prin viața lui cu aceeaşi siguranță. Cu toate astea, de fiecare dată se confrunta cu greşeli de calcul şi erori. De fiecare dată se mişca atunci când nu trebuia să se mişte, spunea ceea ce nu trebuia spus sau se întorcea când ar fi trebuit să rămână pe loc.

Erau momente ca acesta când legătura sa cu Forța se simțea mai mult ca o povară decât ca un dar. Aceasta pulsa în jurul lui atât de puternic şi o simțea atât de uşor, încât o folosea pentru a acționa în loc să facă strategii. Obi-Wan îi spusese că Forța trebuie să fie folosită atât pentru precauție şi control, cât şi pentru acțiune.

Până acum nu învățase această lecție. Asta pentru că nu o înțelegea. În timpul luptei, văzuse din ce direcție vor veni focurile de blaster. Le determinase cu exactitate mişcarea şi viteza. Dar nu luase în calcul faptul că şi Darra se va mişca. Dacă ar fi fost un exercițiu în Templu, nu ar fi contat. Darra ar fi primit poate cel mult o vânătaie. Ar fi sărit uşor în picioare, aşa cum făcea întotdeauna, şi s-ar fi întors spre el cu o replică rapidă şi un zâmbet. În schimb, acum era rănită şi în stare de şoc.

Nimic nu era bine pe această planetă, gândi Anakin, acum aproape furios. Se simțea pierdut într-o lume întunecată, învârtindu-se într-un sistem pe care nu-l cunoştea.

Savanții se înfăşuraseră în pături termice şi încercau să prindă câteva ore de somn într-un colț. Prin acoperişul pe jumătate dărâmat de deasupra, Anakin putea să vadă cerul rece al nopții. Constelațiile nu-i erau familiare şi îl făceau să se simtă şi mai departe de acasă. Traversă camera şi se ghemui lângă Darra.

Genele ei aruncau umbre pe obrajii palizi. Pe pielea ei era un luciu fin de transpirație. O privi cum inspira şi expira. *Îmi pare rău*, îi vorbi el în gând.

Simți o prezență lângă umărul lui. Savantul Tic Verdun se uita la Darra.

— Este greu să vezi un prieten în acest fel, ştiu.

— Da, spuse Anakin.

Nu voia să-şi discute sentimentele cu acest străin.

— Ieri aş fi spus că Jedii sunt obişnuiți cu durerea şi suferința şi astfel o pot suporta mai bine decât noi, continuă Tic Verdun. Astăzi constat că m-aş fi înşelat. Tu pari să o simți mai mult.

— Nu mai mult, spuse Anakin. Doar că noi ne punem în calea pericolului. Este felul noastră. Ne vedem puterea unul altuia. Ne vedem unul pe celălalt în cea mai bună formă. Aşa că ştim exact cât de mult pierdem atunci când unul dintre noi cade. Şi simțim... că dacă am fi putut fi noi cei care să cadă...

Simți ochii lui Tic Verdun asupra lui.

— Am văzut că ai vrut să mergi cu Maestrul tău şi cu Soara Antana. Dacă doreşti să-i urmezi, eu îmi voi asuma responsabilitatea pentru Darra Thel-Tanis şi pentru noi ceilalți. Ceilalți sunt obosiți. Eu sunt încă puternic.

Anakin era impresionat. Nu era de mirare că Tic Verdun fusese cercetaşul grupului. Avea un mare curaj. Dar clătină din cap.

— Nu pot să plec. Totuşi, îți mulțumesc.

Se întoarse din nou şi se aşeză lângă Darra. Nu voia să fie nepoliticos, dar nu avea chef de vorbă. Dar Tic Verdun nu înțelese aluzia. Se aşeză şi el.

— Forța, spuse el. Trebuie să înțelegi cât de mult l-ar putea intriga pe un savant. Ceva ce nu poate fi văzut, nu poate fi măsurat. Şi poate fi simțit doar de câțiva aleşi. Iată-mă aici cu cineva care o poate simți şi o poate folosi. Am văzut cum s-a întâmplat cu puțin timp în urmă. Poți să-mi explici cum funcționează? Poți să-mi spui ceva? Apoi adăugă grăbit: Sau este interzis să vorbesc despre asta?

— Nu este interzis, spuse Anakin. Dar nu se face.

Tic îşi înfăşură brațele în jurul genunchilor.

— Înțeleg.

Acum Anakin se temea că fusese nepoliticos.

— Este greu să vorbeşti despre asta. Este ceva ce pot simți în jurul meu. Ceva ce pot să adun şi să exploatez, ca o fântână adâncă. Mă susține şi mă frustrează...

— Te frustrează?

Ochii negri ai lui Tic erau vii şi curioşi. Anakin se sprijini cu spatele de peretele rece din piatră. Se simțea foarte obosit.

— Câteodată. Este atât de vastă...

— Încât te simți mic. Tic schiță un zâmbet trist. Eu studiez galaxia. Ştiu cum te simți. Cât de simplă este, şi totuşi cât de complicată şi complexă. Este peste tot în jurul tău şi tu eşti în centrul ei, şi totuşi nu eşti nimic în comparație cu ea.

— Da, spuse Anakin.

Tic pusese în cuvinte ceea ce simțea el. Nimeni nu mai făcuse vreodată aşa ceva înainte. Nici măcar Obi-Wan. Uneori, Forța îl făcea să se simtă... singur.

— Şi nu o vei înțelege niciodată cu adevărat, adăugă Tic cu blândețe, dar îți vei petrece viața încercând. Şi uneori te întrebi dacă merită? Este o prostie din partea ta să te dedici încercării de a cunoaşte ceea ce nu se poate cunoaşte? Apoi râse. Tot ce ştiu este că nu poate fi înțelept.

— Nu înțelepciunea este ceea ce căutăm, spuse Anakin, repetând o zicală Jedi. Înțelepciunea poate fi doar găsită.

Tic aprobă din cap, zâmbind.

— Orice ar însemna asta... Şi eu care credeam că Institutul Ştiințific este greu.

Când Tic zâmbi, Anakin îşi dădu seama că era mai tânăr decât crezuse. Nu era cu mult mai bătrân decât Obi-Wan. Tic îl făcuse să se simtă mai bine, şi nu credea că cineva ar fi putut fi capabil de aşa ceva.

Dintr-o dată, sunetul unor explozii despică aerul. Savanții săriră cu toții în picioare, cu frica pe față. Darra se agită, dar nu se trezi.

— Ce se întâmplă? şopti Reug Yucon cu glas aspru.

Anakin auzi sunetul vocilor alarmate din tabăra Haariden. Soara şi Obi-Wan îşi începuseră atacul. Fiecare muşchi părea să se contracte de efortul de a rămâne nemişcat. Îşi dorea atât de mult să plece.

— Ar trebui să plecăm? întrebă neliniştită Joveh D'a Alin. Am putea rămâne blocați aici.

— Nu, spuse Anakin. Vom aştepta aici.

Aşteptarea era cel mai greu lucru. Ca şi el, savanții voiau să se mişte. Dar voiau să fugă de sursa exploziilor. El voia să fugă spre ea.

— Suntem norocoşi să te avem cu noi, spuse Tic încet.

O mică consolare, gândi Anakin.

Dar o va accepta.

Capitolul 5

Dacă vreunul dintre Haarideni încercase să doarmă puțin, acum era dezamăgit. Trupa de patrulare fuseseră atât de sigură că nu va avea probleme, încât nici nu se obosise să pună gărzi. Fusese uşor pentru Obi-Wan şi Soara să se strecoare în tabără. Haaridenii lăsaseră armele de calibru mic adunate într-o grămadă. Soara şi Obi-Wan blocară cu uşurință lansatoarele de săgeți şi de rachete, şi băgară în buzunar toate detonatoarele termice. Apoi aruncară un detonator în tufişuri pentru a-i trezi pe soldați.

În timp ce Haaridenii se înghesuiau să-şi ia blasterele, singurele arme care le mai rămăseseră, Jedii stăteau în picioare, aşteptând. Înainte ca Haaridenul cel mai rapid să poată trage, Obi-Wan strigă:

— Gândeşte mai întâi. Predarea este cea mai bună opțiune.

Căpitanul Haariden vorbi, cu blasterul îndreptat spre pieptul lui Obi-Wan.

— De ce ar trebui să ne predăm? Noi suntem patruzeci, iar voi sunteți doar doi.

— Mă pot gândi la un motiv bun, spuse Obi-Wan, ținând în mână detonatoarele termice. Avem zece din astea. Raza de explozie este de cinci metri pentru fiecare. Le putem arunca cu precizie şi rapiditate şi putem distruge întreaga patrulă în exact cinci secunde.

— O să te arunci şi pe tine în aer, rânji Căpitanul Haariden.

Obi-Wan zâmbi.

— Nu prea cred.

Următorul lucru pe care Căpitanul îl observă, fu că Obi-Wan sărise peste capul lui şi aterizase pe partea cealaltă.

— Poate că trebuie să-ți reamintesc, spuse Obi-Wan, dar noi suntem Jedi.

Ceilalți soldați Haariden părură nervoşi. Se priviră unii pe alții, apoi la căpitanul lor.

— Nu sunt înclinat să aflu dacă o pot face, murmură un soldat.

— De ce am încerca? spuse altul.

— Nici măcar nu este lupta noastră, adăugă primul soldat.

— De ce nu putem să ne întoarcem la unitatea noastră? întrebă un altul.

Căpitanul privi detonatorul termic din mâna Soarei, care avea degetul peste declanşator.

— Ce se va întâmpla cu noi? întrebă el.

— Nu avem nimic cu voi, spuse Obi-Wan. Atâta timp cât avem o trecere sigură spre transportorul nostru.

Căpitanul făcu o pauză. Apoi îşi coborî încet blasterul. Soara şi Obi-Wan aruncară detonatoarele termice înapoi în buzunarele tunicilor lor.

— Cum adică, nu e lupta voastră? întrebă Soara.

— Am fost plătiți să ne despărțim de unitatea noastră şi să vă atacăm, spuse Căpitanul, ştergându-şi obosit fruntea cu o mână.

Soara şi Obi-Wan schimbară o privire.

— Cine v-a plătit? întrebă Soara.

Căpitanul păru evaziv.

— Nimeni pe care să-l cunoşteam. Adică, nu un nativ de pe Haariden. Un străin.

— Numele lui?

— Nu ni l-a spus.

— Cum arăta?

Căpitanul era pe punctul să răspundă, dar o privire goală îi apăru pe față. Clătină din cap de câteva ori.

— Nu-i aşa că e ciudat? spuse el. Sincer, nu-mi amintesc.

Un impuls începu să bată în interiorul lui Obi-Wan. Apucă mânerul sabiei.

— Ce înseamnă el pentru tine? întrebă Soara. Aş crede că ai prefera să-i ai pe Jedi de partea ta.

Căpitanul schiță un zâmbet trist.

— Jedii nu ne pot ajuta. Suntem perfect capabili să ne distrugem şi singuri. Da, mi-a spus numele lui. Este Granta Omega.

Numele nu făcu decât să confirme ceea ce Obi-Wan bănuia deja. Îl mai întâlnise pe Granta Omega. Acesta angajase ca un grup de vânători de recompense să-l vâneze pe el, pe Anakin, precum şi pe un alt Jedi. Obi-Wan încă nu aflase de ce. Ştia că Omega nu era un Sith, dar colecționa artefacte Sith.

Omega era, de asemenea, un *vid*, o persoană cu suficientă putere pentru a părea atât de neutră încât să dispară din memoria celor care îl întâlniseră. Nu avea o legătură cu Forța, dar era viclean. Şi, dintr-un motiv oarecare, îi disprețuia pe Jedi.

Obi-Wan nu fu surprins să dea din nou peste Granta Omega. Dar de ce aici şi de ce acum? Dintr-o dată, orizontul se lumină cu o strălucire roşie şi opacă.

— Bătălia s-a reluat, spuse Căpitanul, obosit. Ar trebui să ne întoarcem la unitatea noastră. Apoi ezită. Din moment ce ne-ați cruțat viețile, vă voi spune şi acest lucru – toate unitățile au fost chemate la bătălia de la cealaltă margine a pădurii. Nu veți avea probleme să ajungeți în siguranță la mijlocul vostru de transport. Problemele noastre sunt acum în altă parte. Făcu o plecăciune. Căpitanul Noq Welflet, la dispoziția dumneavoastră.

Se uită la soldații care se lăsaseră la pământ. Unii dintre ei stăteau cu capul în mâini. Alții priveau amorțiți în jur.

— Soldații mei sunt epuizați, spuse el. Am luat creditele de la Granta pentru a-i hrăni şi îmbrăca. Nu am vrut să mă lupt cu Jedii. De fapt, nu vreau să lupt deloc. Făcu o încercare de a râde, dar începu să tuşească. Plămânii mei sunt plini de fum şi cenuşă, murmură el.

— De ce mai continui? întrebă Obi-Wan.

Ochii Căpitanului Welflet erau roşii deasupra bărbii sale ciufulite.

— Pentru că trebuie.

Soara ridică o mână pentru a cuprinde patrula epuizată, satul în ruine, cioatele înnegrite.

— Şi merită toate astea? Pământul tău ruinat, poporul tău mort?

Căpitanul suspină.

— Ştiu doar că nu există alternativă.

Obi-Wan şi Soara se întoarseră la ceilalți. Amândoi erau întristați de experiența lor de pe Haariden. Păreau să fie puține şanse de pace.

Se grăbiră să se întoarcă la grup şi le spuseră savanților vestea cea bună. Ar trebui să ajungă la transportor fără incidente.

— Şi patrula Haariden? întrebă Anakin.

— S-au întors să se alăture războiului, spuse Obi-Wan. Nu ne vor mai deranja.

Îi va spune lui Anakin despre Granta Omega la Templu. Acum trebuiau să se concentreze pe plecarea de pe planetă.

Soara şi Obi-Wan confecționară un ham de corp şi o legară uşor pe Darra de pieptul lui Obi-Wan.

Merseră pe jos până la transportor, făcând un timp bun. Cerul se lumină şi soarele palid răsări chiar când ajunseră la navă.

Savanții se îmbarcară cu o uşurare obosită. Obi-Wan o aşeză cu grijă pe Darra pe o canapea şi o acoperi cu o pătură termică. Soara se strecură în spatele comenzilor. Obi-Wan contactă Templul şi raportă că erau pe drum.

Se ridicară în atmosfera superioară a planetei Haariden. Obi-Wan privi în jos la planetă, bucuros că o părăsea. Se întrebase despre tulburarea din Forță pe care o simțise de când ajunsese. Crezuse că era din cauza părții întunecate de pe această planetă. Era atât de multă moarte şi amărăciune. Dar cum rămâne cu sentimentul său de presimțire? Ar fi putut cumva să-şi dea seama că Granta Omega era şi el aici?

Faptul că Omega eşuase în încercarea sa de a-i ucide pe Jedi nu conta. Dacă Darra nu ar fi fost bolnavă, dacă nu s-ar fi angajat să îi ducă pe cercetători în siguranță, ar fi rămas alături de Padawanul său şi l-ar fi vânat pe atacator. Omega încercase de două ori să-i ucidă pe Jedi. Ar trebui să fie adus în fața justiției.

Dar Obi-Wan avea îndatoririle lui şi trebuia să plece. Luase aceeaşi decizie pe Ragoon-6. Justiția va trebui să fie căutată altă dată. Se poate ca Omega să fi atacat doar când ştia că Jedi nu puteau riposta sau să-l urmărească? Se baza pe simțul priorităților unui Jedi pentru a se proteja de represalii?

Obi-Wan îşi luă privirea de la planetă şi se uită înainte, spre galaxie. Nava intră în hiperspațiu, iar o avalanşă de stele păru să se înghesuie pe fereastră. De data asta, Obi-Wan jură că va da de capătul misterului reprezentat de Granta Omega.

Capitolul 6

Obi-Wan accesă uşa de la Biblioteca Arhivelor Templului Jedi şi se opri în prag. De obicei, era un spațiu imaculat, fără niciun holofişier nelalocul lui. Busturile marilor Maeştri Jedi se aliniau pe un perete, iar strălucirea blândă a panourilor de calculator crea o atmosferă liniştită. Astăzi era în haos.

Holofişierele atârnau în aer, în timp ce fişele de date împânzeau mesele de obicei goale. Jocasta Nu, arhivista Jedi, stătea în centrul încăperii, cu două indicatoare laser înfipte la întâmplare în codița ei cenuşie. Degetele ei mici şi agile răsfirau holodosarele, unul după altul. Îşi ridică privirea spre el, iritată.

— Înăuntru sau afară, tinere Jedi.

Nu dădea niciodată greş. Jocasta Nu îl putea face să se simtă ca un elev din anul cinci. Părea fragilă, dar autoritatea ei era de necontestat.

Scoase un indicator laser şi se încruntă la el, apoi îl folosi pentru a face o corecție într-un dosar.

— Ei bine?

Obi-Wan păşi înăuntru.

— Vă deranjez?

— Bineînțeles că da. Este ziua de curățenie. Trebuie să organizez totul o dată pe lună. Să retrag dosarele vechi, să le organizez, să le trimit pe altele în depozit. Nu e o zi bună. Întotdeauna mă pune într-o dispoziție proastă.

— Ah, spuse Obi-Wan, ei bine...

— Ceea ce nu înseamnă că nu sunt disponibilă, spuse ea răspicat. Doar că nu vei beneficia de buna mea dispoziție obişnuită.

— Ah, spuse din nou Obi-Wan.

Nu se bucurase niciodată de beneficiul bunei dispoziții Jocastei Nu. Poate că fusese la celălalt capăt al amuzamentului ei privat față de eşecul său de a ține pasul cu agendele subcomitetelor Senatului. Aceea era singura dată când îşi amintea că îi zâmbise. Nu fusese un zâmbet prea plăcut.

Jocasta Nu clătină din cap.

— Oh, pentru numele stelelor, Maestre Kenobi, nu te mai repeta. De ce ai nevoie?

— Cu ceva timp în urmă te-am rugat să cercetezi pe cineva numit Granta Omega. Ai făcut un dosar...

— Îmi amintesc.

— Pe care trebuie să-l revăd.

Ea oftă.

— Azi, presupun?

— Mă tem că da.

Jocasta Nu traversă camera şi începu să acceseze un director de holofişiere. Fredonă fals o melodie în timp ce bătea cu un deget pe birou.

— Iată-l. Pot să fac şi o nouă căutare, dacă doreşti.

— Ar fi de ajutor.

Ea răsfoi fişierul.

— Deşi, din câte îmi amintesc, problema acestui subiect era descentralizarea.

— Ce vrei să spui? întrebă Obi-Wan.

— Dispersie. Degetele ei subțiri se mişcară. Împrăştiere. Diluare.

— Înțeleg ce înseamnă cuvântul, doar că nu...

— Îmi pare rău. E unul dintre termenii mei de clasificare. Unele subiecte sunt solide. Poți să le cauți, să cercetezi, să afli ce ai nevoie. Altele sunt difuze. Sunt răspândite atât de mult încât aproape dispar. Fredonă în sinea ei. Aşa este acest Omega. Enorm de bogat, dar fără o casă anume. Multe companii din cadrul altor companii, multe cunoştințe, niciun prieten. Interesele sale de afaceri sunt la nivel galactic. Trimise holofişierul învârtindu-se prin aer spre Obi-Wan. Ai un dosar plin cu informații care nu-ți spun nimic.

La fel ca şi aspectul său fizic, gândi Obi-Wan, oprind fişierul cu o mână. Bărbatul se ascundea în spatele unui perete gol pe care şi-l crease singur.

S-a uitat din nou prin dosar. Omega era specializat în descoperirea mineralelor rare şi cumpărarea întregii surse, apoi creştea prețul. Era enorm de bogat, dar îşi ținea averea diversificată şi ascunsă în mai multe conturi secrete. Nu existau informații pe care Obi-Wan sau Jocasta să fi reuşit să le găsească despre începuturile sale. Nu-i cunoşteau planeta natală. Pur şi simplu, apăruse brusc, deja bogat. Obi-Wan se uită pe lista locuințelor sale cunoscute. Erau cincisprezece, răspândite prin toată galaxia. Depistarea lui ar fi fost extrem de dificilă şi ar fi necesitat mult timp.

Închise dosarul şi îl trimise înapoi la Jocasta Nu.

— Mă îndoiesc că vei găsi ceva, dar dacă ai putea face o nouă căutare...

Ea aprobă din cap.

— Te anunț.

Chiar atunci apăru Yoda în uşă.

— Să te găsesc aici, nu sunt surprins. Tot Omega este cel pe care îl cauți?

Obi-Wan ieşi să i se alăture pe hol.

— Se pare că este aproape imposibil de găsit.

— Imposibil, nimic nu este. Dificile, multe lucruri sunt. Pentru tine, întrebarea trebuie să fie, de ce îl cauți?

— Am o presimțire, spuse Obi-Wan. Poate că depinde de mine să previn ceva înainte să se întâmple. Nu vreau să aştept ca dezastrul să mă surprindă.

Yoda aprobă din cap, dar ochii lui gri-albaştri nu dezvăluiau nimic.

— Dar amenințare imediată, Omega nu este.

— Amenințarea imediată nu este întotdeauna evidentă.

— Nu te voi contrazice, spuse Yoda. Decizia ta, asta este. Dar cred eu că ai nevoie de un motiv mai bun pentru a-ți petrece timpul cu asta. Am auzit că Padawanul tău are nevoie de tine. Evenimentele de pe Haariden l-au marcat.

— Da, spuse Obi-Wan. Se simte responsabil pentru rănirea Darrei. Ea va fi bine, dar şi-a pierdut sabia. Se simte groaznic din cauza asta. Şi nu am fost mulțumit de acțiunile lui din timpul bătăliei.

— Abilitățile de mânuire a sabiei, importante sunt, zise Yoda. Cum să o foloseşti, precum şi cum să nu o foloseşti. Când să te mişti, precum şi când să nu te mişti. De reținere, tânărul tău Padawan are nevoie, la fel ca şi de direcție.

— Am vorbit cu el, spuse Obi-Wan. M-a ascultat. Cu toate astea, am ajuns să văd că Anakin învață cu adevărat doar prin acțiune. Cu fiecare misiune, el creşte.

— Totuşi, uneori, un Cavaler nu este suficient pentru a învăța un Padawan,

spuse Yoda.

Făcu apoi o pauză. Obi-Wan ştia că mai avea multe de spus. Se deplasau pe hol, bastonul de gimer[1] al lui Yoda bocănind în timp ce mergea.

Yoda vorbi când ajunseră la tubul liftului.

— Că Soara Antana rămâne la Templu până când Darra se face bine, am auzit.

— Da, nu o va părăsi.

— Prea multe de făcut, nu are, cred, spuse Yoda. De distragere, are nevoie.

Tubul liftului se deschise şi intră în el. Îi făcu semn din cap lui Obi-Wan în timp ce uşile se închideau. Obi-Wan zâmbi. Înțelese ce sugera Yoda.

— Cred că ştiu o modalitate de a o ține ocupată, spuse el către uşile închise.

[1] Baston de gimer – tip de baston de mers. Jedi Yoda a primit în dar de la Wookiee bastonul de gimer. De asemenea, bățul de gimer avea în interior sucuri nutritive care alinau setea şi acționau ca un analgezic natural.

Capitolul 7

Anakin stătea în camera hărților. Activase zeci de lumi holografice în același timp. Acestea se învârteau în jurul lui în sistemele lor variate, în timp ce zeci de voci îi spuneau date despre climatul, geografia, speciile şi cultura lor. Vocile se amestecau într-o bolboroseală imposibil de distins.

Era un exercițiu pe care îl inventase pentru a-şi calma mintea. Atrase Forța în jurul său pentru a-l ajuta să se concentreze. Apoi încercă să găsească firul unei singure voci şi să-l urmeze. De îndată ce reuşea, adăuga alta. Se gândea la voci ca la nişte straturi în mintea lui şi încerca să urmărească ceea ce îi spunea fiecare voce, toate în acelaşi timp. Era dificil şi necesita o concentrare enormă. Dar toate vocile la un loc umpleau spațiul din capul lui şi îi înecau propria voce, propriile sentimente. Aşa că nu trebuia să gândească, ci doar să se concentreze.

Concentrarea este diferită de gândire, îi spusese Maestrul său. Atunci când te concentrezi suficient de mult, nu ar trebui să gândeşti deloc.

Aici, în camera hărții, înțelesese pentru prima dată ce voise să spună Obi-Wan. Se concentrase atât de intens la separarea vocilor încât nu îl auzi pe Obi-Wan intrând. Maestrul său se putea mişca fără să scoată cel mai mic sunet, dar Anakin voia să ajungă la punctul în care să ştie întotdeauna când intra Obi-Wan în cameră. Încă nu reuşise.

Obi-Wan se aşeză lângă el şi îl aşteptă să se întoarcă.

— O misiune? întrebă Anakin cu speranță.

— Nu, stăm la Templu pentru o vreme, spuse Obi-Wan. Nu ți-am spus ceva ce am descoperit pe Haariden, ceva despre care am vorbit Consiliului. Acea patrulă a fost plătită de Granta Omega să ne atace.

Anakin simți cum nervii corpului i se încordează. Îşi dădu seama că aşteptase asta. Voise să-l urmărească Omega după experiența lor de pe Ragoon-6.

— De ce nu mi-ai spus mai devreme?

— Ai avut destule la care să te gândeşti.

Anakin ştia că Maestrul său se referea la grija lui pentru Darra. Bântuise clinica medicală până când ştiuse sigur că se va recupera complet.

— Mergem după el? întrebă Anakin.

— Jocasta Nu mă ajută să fac nişte cercetări, spuse Obi-Wan.

Anakin îşi dădu seama că acesta nu era chiar un răspuns.

— Între timp, continuă Obi-Wan, am ceva de făcut pentru tine.

— Sunt gata, Maestre.

— Am aranjat pentru tine un curs privat de sabie cu Soara Antana.

Anakin simți cum îi cade inima, iar ruşinea îl umplu.

— Din cauza a ceea ce s-a întâmplat pe Haariden.

— Da, spuse Obi-Wan. Nu ai nicio vină, Padawan. Totuşi, sunt lucruri pe care trebuie să le înveți. Lucruri pe care eu nu am putut să te învăț.

— Nu există nimic ce nu mă poți învăța, Maestre, argumentă Anakin.

Dar adevăratul motiv al neliniştii lui Anakin era o teamă secretă că Obi-Wan plănuia să-l lase în urmă în timp ce se ducea după Granta Omega. Obi-Wan ar fi

făcut adevărata muncă în timp ce el ar fi rămas în urmă ca un şcolar, luând lecții.

— Asta nu e decizia ta, Padawan. Tonul lui Obi-Wan era tăios. Asta este o mare onoare pentru tine. Soara rareori ia studenți individuali. Nu ar fi fost de acord dacă nu ar fi crezut că ai un mare potențial.

Anakin se luptă cu sentimentele sale. Nu voia să-i mărturisească Maestrului său că se temea că Obi-Wan îl va părăsi.

— Da, Maestre.

Liniile severe ale feței lui Obi-Wan se relaxară într-un zâmbet când auzi tonul ascultător al lui Anakin.

— S-ar putea să te distrezi.

Anakin îl privi cu atâta neîncredere încât zâmbetul lui Obi-Wan se transformă într-un râset.

Mai târziu, în acea după-amiază, Anakin îşi puse sabia de antrenament la centură, dezgustat. Se simțea din nou ca un tânăr student. Se trezi trăgând de tunică pentru a o îndrepta înainte să intre în zona de antrenament pentru a se întâlni cu Soara. O răsuci din nou la locul ei. Nu mai era student. Era ucenic Padawan.

Soara nu băgă în seamă tunica lui mototolită sau lipsa de entuziasm. Îi făcu un semn scurt din cap.

— Să mergem.

— Să mergem?

Anakin era nedumerit. Antrenamentele cu sabia avuseseră loc întotdeauna în sala de antrenament.

Ea îşi ridică un colț al gurii într-un mic zâmbet.

— Te aştepți să existe în timpul misiunilor o sală de antrenament în care să lupți?

Anakin zâmbi.

— Cred că nu.

Poate că, până la urmă, o să-i placă antrenamentul ăsta.

Soara îl duse la platforma de aterizare, unde sări într-un speeder alături de ea. Pilotajul ei era la fel de agresiv şi grațios ca şi forma ei de luptă. Îl duse într-o parte a Coruscantului pe care el nu o vizitase niciodată, la o sută de niveluri, sau cam aşa ceva, sub Templu. Aici, un întreg sfert din oraş era dărâmat pentru a se construi ceva nou. Clădirile pe jumătate demolate erau înconjurate de blocuri de duracretă, de mănunchiuri de cabluri din duroțel şi de turnuri din blocuri de piatră lustruită. Soara parcă speederul şi alunecă afară. Anakin sări după ea şi se uită în jur. Lucrările se opriseră pentru o zi. Clădirile aruncau umbre adânci şi neregulate peste pasarele. Se încercase cândva să se mențină aleile curate de moloz, dar măturatul fusese pe jumătate terminat, iar paşii erau înşelători. Aşteptă să vadă ce avea să facă Soara.

Aceasta nu făcu nimic. Se îndreptă spre o clădire şi se uită la structura care se ridica.

— Locuințe, spuse ea. Coruscantul are întotdeauna nevoie de mai multe locuințe. E uimitor că lumea continuă să emigreze aici. Ştii că sectorul de construcții este cea mai mare industrie de pe Coruscant?

Era aici pentru o lecție de economie?

— Nu ştiam.

Îşi înclină capul pe spate pentru a-i urmări privirea, urmărind cadrul din

duroțel al clădirii. Dintr-o dată, o umbră din stânga lui se mişcă şi o siluetă sări prin aer spre el. Anakin văzu o flacără portocalie. O sabie de lumină! Abia avu timp să sară înapoi şi să-şi scoată sabia de antrenament, când simți înțepătura loviturii pe antebraț.

— Te-am prins, spuse Tru Veld, zâmbind.

Prietenul său îl atacase dinspre uşa înaltă de oțel din spatele lui. Sări înapoi pe picioarele sale flexibile şi îl salută pe Anakin cu o fluturare de sabie. Şi el folosea o sabie de antrenament – capabilă să apere, dar nu să rănească.

Confuz, Anakin aruncă o privire spre Soara, cu sabia în mână.

— Te aştepți ca atacatorul tău să se anunțe? întrebă ea.

Tru veni din nou spre el. Anakin făcu o săritură în spate şi apoi se răsuci pentru a veni spre Tru dinspre stânga. Lovi şi tăie tivul tunicii lui Tru.

— M-ai ratat, spuse Tru, dansând înapoi.

Ochii lui argintii străluciră. Se distra.

Anakin lovi din nou. Sabia lui o lovi pe cea a lui Tru. Se ridică fum, iar Anakin aproape că se împiedică atunci când Tru se feri şi se repezi la el, surprinzându-l.

Poate că Tru se distra, dar era serios.

Anakin abia rată să fie înțepat de lovitura lui Tru. Îşi goli mintea de surpriza provocată de apariția lui Tru. Trebuia să se concentreze pentru a se aduna în ceea ce el considera a fi mintea lui de luptă. Atenția i se extinse pentru a include tot ce era în jurul lui. Şi totuşi, concentrarea lui era acum în întregime asupra lui Tru. Tot ceea ce ştia despre Tru făcu clic şi deveni informație pe care o putea folosi.

Tru era Teevan şi, prin urmare, membrele lui erau mai flexibile decât ale lui Anakin. Tru nu juca niciodată un joc pe care nu era sigur că îl va câştiga. Mâna stângă a lui Tru era mai puternică decât cea dreaptă. Lui Tru îi plăcea să aleagă ritmul luptei.

Anakin se mişcă pentru a-l zăpăci şi dezorienta pe prietenul său. Luptă agresiv, apoi făcu un pas înapoi pentru a-l atrage pe Tru în față. Apoi îi aplică o lovitură în braț. În mod normal, un Maestru Jedi ar fi anunțat punctele atunci când erau date loviturile. Lovitura câştigătoare ar fi fost la gât. Soara nu o făcu. Ştia că se uita, dar încercă să nu se gândească la asta.

Totuşi, o simțea cum se învârtea în jurul lui, privindu-i din toate unghiurile.

Anakin se folosi de pământ. În timp ce se mişca, observa totul – cablurile, blocurile de piatră, chiar şi cea mai mică pietricică de pe jos, cheia hidraulică abandonată deasupra unui bloc de duracretă. Gamela cu prânzul cuiva, lăsată pe o zonă cu iarbă de lângă pasarelă. Îl conduse Tru în mod constant înapoi. Tru sări brusc în sus şi apucă un stâlp doar cu picioarele. În balansul său de întoarcere, îl lovi pe Anakin. Fusese o mişcare surprinzătoare, iar Anakin nu se aşteptase la ea. Ochii lui străluciră în timp ce sărea pentru a-l evita pe Tru. Acesta se învârti de două ori în jurul stâlpului, în timp ce Anakin se ferea, prins între un zid pe jumătate construit şi o groapă adâncă. Încercă o lovitură de tăiere spre Tru, care sări brusc de pe stâlp şi ateriză în spatele lui Anakin.

Perfect. Anakin se învârti şi îl împinse pe Tru înapoi pe iarbă. Piciorul lui Tru lovi gamela cu mâncare şi se împiedică. Sabia era în mâna stângă încă de la rotirea în jurul stâlpului, iar Anakin îl văzu că se clătina. Era timpul să atace cu lovitura ucigaşă, cu înțepătura sabiei de antrenament.

Tot ce trebuia să facă era să înainteze un pas şi să atingă uşor gâtul lui Tru.

Dar nu-i plăcea să câştige lupta bazându-se pe un moment de stânjeneală din

partea lui Tru, chiar dacă el însuşi îl pusese la cale. Şi-ar fi făcut prietenul de ruşine în faţa Soarei Antana. În schimb, ezită o fracţiune de secundă, suficient pentru ca Tru să-şi recapete un oarecare echilibru. Apoi continuară să lupte.

Luna răsări şi amândoi erau uzi de sudoare când Soara le ceru să se oprească.

— Hai să spunem că e o remiză.

Anakin îşi strecură sabia la centură, mulţumit. Ştia că luptase bine.

Tru scosese la iveală tot ce era mai bun din el.

— Poţi pleca, Tru, spuse Soara. Mulţumesc.

Tru îi zâmbi lui Anakin.

— Bună luptă. Ne vedem la Templu.

Soara nu se mişcă. Anakin rămase în picioare, respirând greu, aşteptând critica ei. Ştia câteva locuri în care ar fi putut lupta mai bine. Ea nu avea să spună nimic care să-l surprindă.

— Am spus că a fost o remiză, dar ai pierdut, spuse Soara. Şi ai pierdut în cel mai rău mod cu putinţă.

Anakin o privi cu atenţie, surprins.

— Ce?

— Dacă vrei să devii mare, trebuie să lupţi fără emoţii, spuse Soara. Este evident că tu nu ai învăţat asta. Trebuie să lupţi fără mânie, fără teamă, fără furie. Fără ego.

— Fără ego? Dar...

— Fără niciun dar. Ascultă. Pe Haariden, ai făcut aceeaşi greşeală. Pentru că o cunoşti pe Darra, te-ai grăbit să o protejezi. Azi l-ai protejat pe Tru. Crezi că faci asta în semn de prietenie. Dar, de fapt, o faci pentru a-ţi mări propriul ego.

— Propriul meu ego?

Anakin era uimit.

Soara îşi încrucişă braţele.

— Ştii, Anakin, lucrurile vor merge mult mai repede dacă nu vei repeta tot ce spun eu. Da, propriul tău ego. Crezi că eşti un luptător mai bun decât prietenii tăi. Crezi că eşti mai rapid. Crezi că trebuie să te porţi bine cu ei. Lasă-mă să-ţi spun ceva. Nu eşti mai bun. De fapt, eşti mult mai rău.

Cuvintele îl înţepară. Anakin simţi cum i se înfierbântă faţa. Vântul de seară era rece şi îi usca sudoarea.

Soara se răsuci şi îl lovi cu piciorul în mână. Nici măcar nu simţi lovitura, dar sabia îi scăpă brusc din mână şi se rostogoli pe pavajul de piatră.

— Şi încă ceva, spuse ea. Nu lăsa niciodată garda jos.

Anakin luă mânerul sabiei şi îl înfipse la centură. Îşi jură că Soara Antana nu-l va mai lua prin surprindere. Se va folosi de ceea ce i-a dat ea. Va absorbi cuvintele ei dure şi lecţiile ei. Până la sfârşitul acestui tutorial, îi va schimba părerea despre el. Va fi cel mai bun Padawan pe care l-a învăţat vreodată.

Se strecură în clinica medicală. Baghetele luminoase erau reduse la o strălucire blândă. Merse cât de discret putu până lângă canapeaua medicală a Darrei. Arăta mică şi neajutorată, încă conectată la aparatele de monitorizare.

Ochii îi erau închişi, iar gura i se curbă într-un zâmbet.

— Bună, Anakin, spuse ea fără să deschidă ochii.

— Am venit să-ţi spun noapte bună. Te simţi mai bine?

— Da. Mult mai bine. Deschise ochii şi se uită la el. Mai bine decât pari tu, oricum. Ce ai mai făcut?

— Un curs privat cu Maestra ta.

Ea scoase un geamăt de compasiune.

— Ooh. Scuze.

El se ghemui astfel încât să fie la nivelul ochilor ei.

— E foarte dură.

— Cea mai dură.

— Dar pot să învăț.

— Dacă asculți. Te va forța din greu şi apoi îți va spune ceva ciudat, ceva ce nu vrei să înțelegi. Asta e ceea ce vrea ea. Cu cât eşti mai obosit, cu atât eşti mai gol. Abia atunci începe să lucreze cu adevărat cu tine.

— Norocul meu, spuse Anakin cu o grimasă. Uite, îmi pare rău pentru ce s-a întâmplat pe Haariden. Mi-a spus că a fost din cauza ego-ului meu. Avea dreptate.

— Este în regulă, spuse Darra. Acum am cu ce să-i impresionez pe cei mai tineri. Am fost rănită în luptă.

— Sunt aici ca să-ți fac o promisiune, spuse Anakin.

— Nu, spuse Darra, ridicându-se pe coate. Ştiu ce ai de gând să spui şi nu poți promite aşa ceva. În plus, pot să-mi recuperez singură sabia.

— Dar eu sunt motivul pentru care ai pierdut-o.

— Eu sunt motivul pentru care am pierdut-o, spuse Darra cu fermitate. Eu sunt cea care a scăpat-o. Te-ai gândit vreodată că e vorba de ego-ul tău care vrea să o recupereze? Brusc, se prăbuşi pe pernă. Fă-mi o favoare. Nu te certa cu mine. Sunt prea obosită.

Anakin văzu pe fața ei epuizarea pe care încercase să o ascundă.

— Pot să fac ceva pentru tine? Vrei nişte suc, sau nişte mâncare, sau nişte muzică?

Pleoapele Darrei se închiseră.

— Doar un singur lucru, spuse ea. Rămâi cu mine până adorm. Mă simt singură aici.

— O voi face.

Anakin îşi mută greutatea astfel încât să se aşeze pe podea. Se sprijini de canapeaua de dormit lângă capul ei. Ştia că ea putea simți presiunea trupului lui şi asta o făcea să se simtă în siguranță. Rămase acolo până când respirația ei încetini şi ştiu că ea dormea.

— Îți promit, Darra, şopti el. Îți voi înapoia sabia. Nu este din cauza ego-ului meu. Este promisiunea mea.

Capitolul 8

Obi-Wan se grăbi să intre în bibliotecă. Aceasta fusese restaurată la starea sa obişnuită, impecabilă. Jocasta Nu era la un ecran de date, lucrând.

— Ce este? întrebă ea, ridicând privirea pentru o clipă, apoi coborând-o din nou la ecran.

— Ai trimis după mine, spuse Obi-Wan.

— Da. Jocasta închise ecranul. Am veşti bune şi veşti proaste. Veşti bune – am aflat locul de naştere listat al lui Granta Omega. Este Coruscant.

— Coruscant?

Obi-Wan se entuziasmă. Asta însemna că putea să investigheze o bună parte din trecutul lui Omega fără să părăsească planeta. Înregistrările unei ființe erau întotdeauna stocate pe planeta sa de origine, iar Coruscantul era deosebit de atent la stocarea fiecărei fărâme de informație. Mii de ființe erau angajate în păstrarea înregistrărilor. Apoi îşi aminti că Jocasta spusese că există şi veşti proaste.

— Şi?

— Nu găsesc nicio înregistrare a naşterii sale. Nimic. Şi ştii că Coruscantul este foarte organizat în privința acestor lucruri. Aşa că, ori a mințit şi s-a născut în altă parte, ori trăieşte sub un nume fals.

— Cu alte cuvinte, nu mai ştim nimic, spuse Obi-Wan, scufundându-se pe un scaun. De fiecare dată când cred că am o pistă, aceasta dispare. Am rămas fără nimic.

Dintr-o dată, holofişierele începură să se mişte de la degetele Jocastei spre el.

— Ce este asta? spuse Obi-Wan.

— Spui că nu ai nimic despre Omega, spuse ea. Îți arăt altceva.

— Dar am văzut deja astea. Ele nu spun nimic!

— Spun multe lucruri, zise Jocasta, exasperată. Doar că nu poți să pui piesele cap la cap.

Obi-Wan aproape că zâmbi. Jocasta îi amintea de Qui-Gon. Ce ar fi spus Maestrul său dacă ar fi fost aici? Qui-Gon fusese întotdeauna mai bun la cercetări, la punerea pieselor cap la cap. Era întotdeauna capabil să facă legătura între faptele seci şi persoana vie. Asta îl ducea la motive şi sensuri şi, în curând, avea o imagine a ceea ce căuta.

Care este emoția de aici? îşi spunea el. Ce îşi doreşte această ființă mai mult decât orice? De ce are nevoie?

De unde să ştiu eu asta, Qui-Gon?

— Începe cu ceea ce ştii cu siguranță, rosti brusc Obi-Wan. Asta e ceea ce a spus întotdeauna Qui-Gon.

Jocasta pufni.

— Exact.

— Ştiu că are o vendetă împotriva Jedilor, spuse Obi-Wan. Ne urăşte. Ştiu că a fost pe Haariden. Obi-Wan se îndreptă de spate. Ştiu că a fost pe Haariden! repetă el. Şi nu se poate să fi fost pentru că erau Jedii acolo. I-ar fi fost imposibil să plănuiască atacul în prealabil.

— Nu imposibil, îl corectă Jocasta. Sunt puține lucruri imposibile.

Acum suna ca Yoda.

— Dar am primit chemarea şi am plecat într-o oră, spuse Obi-Wan. Improbabil, atunci. Nu, cred că se afla pe Haariden din alt motiv. Când a descoperit că erau Jedii acolo, a văzut o modalitate de a ne face probleme. Începu să caute la întâmplare prin holodosare. Şi-a făcut averea cumpărând minerale de pe diferite lumi şi creând penurii, spuse el. Ştim şi asta.

— Lasă-mă să aduc dosarul despre Haariden, spuse Jocasta. Ochii ei erau acum aprinşi de interes. Accesă rapid un dosar şi începu să-l răsfoiască. Interesant. Ştii de ce s-au luptat cele două facțiuni de pe Haariden în tot acest timp?

— Dispute de pământ, spuse Obi-Wan.

— Da, dar aici nu este vorba de teritoriu. Este vorba despre ceea ce se află sub pământ. S-au găsit urme de titanită.

— Titanită? Nu cred că o cunosc.

— Asta pentru că este extrem de rară, spuse Jocasta. Nu numai atât, dar este şi foarte greu de exploatat. De obicei, este îngropată atât de adânc, aproape de miez, încât extragerea ei costă mai mult decât valorează.

— La ce este folosită? întrebă Obi-Wan.

— Până de curând, nu avea prea multe întrebuințări, spuse Jocasta. Dar, în ultimii doi ani, s-a descoperit că, atunci când se sintetizează titanita, se extrage o substanță care este unul dintre ingredientele esențiale ale bactei.

Obi-Wan clătină din cap.

— Bacta. Începu să răsfoiască dosarele din fața lui. Aici este. Una dintre vastele proprietăți terestre ale lui Omega se află pe planeta Thyferra. Este singurul loc unde creşte planta alazhi. Loțiunea de alazhi este ingredientul principal din bacta.

— Deci, dacă avea loțiune alazhi şi substanța din titanită..., spuse Jocasta cu vocea stinsă.

Obi-Wan şi Jocasta se uitară unul la altul când concluzia îi izbi.

— Ar putea acapara piața galactică de bacta, spuse Obi-Wan.

— Asta devine foarte interesant, murmură Jocasta.

— Când a fost găsită titanita pe Haariden? întrebă Obi-Wan.

— Cu doar câteva luni în urmă, spuse Jocasta. De aceea au început din nou luptele. Este, de asemenea, unul dintre motivele pentru care au fost trimişi savanții acolo. Haariden a fost inclusă în expediția de cartografiere tocmai din acest motiv. Senatul a considerat că, dacă ar avea o imagine completă a locului unde se află depozitele de titanită, ar putea convinge cele două părți să ajungă la un acord.

— Savanții au întocmit un raport final?

— Da, dar nu a fost concludent. Nu au putut efectua testele de care aveau nevoie pentru că luptele se desfăşurau prea aproape.

— Poate că Omega a vrut să se întâmple asta, spuse Obi-Wan. Poate că nu a vrut ca raportul să ajungă la Senat.

— Atunci ar trebui să-şi facă propriile teste, spuse Jocasta. Ar trebui să aibă propria echipă ştiințifică. Ar fi un lucru greu de ținut secret pe Haariden.

— Poate că nu avea nevoie de o echipă, spuse Obi-Wan. Poate că o putea face singur. Făcu semn cu mâna către holodosarele care îi înconjurau. Gândeşte-te la asta. Uită-te la ce a făcut de-a lungul anilor. Uită-te la faptul că nu angajează aproape deloc. Ar fi imposibil ca Omega să fi făcut ceea ce a făcut în cariera sa fără

nişte cunoştinţe ştiinţifice serioase. Ceea ce înseamnă, zise el, întorcându-se entuziasmat spre Jocasta, că ar fi trebuit să aibă studii serioase. Poţi să cauţi în arhivele celor mai bune institute ştiinţifice din galaxie?

Jocasta ridică o sprânceană.

— În toate?

Obi-Wan aprobă din cap.

— Voi începe cu Lumile Centrale, spuse ea cu un oftat. Poate că vom avea noroc.

* * *

Obi-Wan sorbea o ceaşcă de ceai în *Camera celor o mie de fântâni* şi încerca să-şi liniştească mintea atunci când comunicatorul emise un semnal. Era Jocasta.

— A urmat cursurile *Academiei de Cercetare a Tuturor Ştiinţelor* de pe Yerphonia, spuse ea.

— Îi putem contacta? întrebă Obi-Wan cu nerăbdare.

— Am făcut-o deja. A primit diploma de absolvire cu doar şapte ani în urmă. A fost un student vedetă. Lumea lui natală este o mică lună numită Nierport Şapte.

Obi-Wan cunoştea locul. Era la mai puţin de o zi de călătorie de Coruscant.

Într-o oră, era deja pe drum.

Capitolul 9

— Din nou, spuse Soara.

Anakin se repezi din nou la perete. Nu mai ştia de câte ori o făcuse. De cincizeci de ori? De şaptezeci? De două sute, de cinci sute de ori? Creierul lui nu mai înregistra numerele. Existau doar el şi peretele.

Alergă pe perete, făcu o întoarcere pe spate şi ateriză din nou în picioare. Era un exercițiu de bază al Templului. Îl învățase când avea nouă ani. Dar cu Soara descoperea că era o manevră mult mai complexă decât îşi imaginase. Se părea că umerii lui erau poziționați greşit. Aterizarea lui fusese prea dură. Şi totul durase prea mult.

— Opreşte-te.

Vocea Soarei îl străpunse ca vântul rece care urla pe aleea pustie direct spre terenul izolat unde se antrenau. Clădirea din fața lui era din duroțel pur, alunecos de la roua dimineții. Soarele abia răsărea.

— Închide ochii, spuse Soara.

Anakin închise ochii.

— Scapă de nerăbdarea aia, spuse Soara. Acum.

Anakin încercă să se supună.

— Nimic nu este solid, spuse Soara. Cel mai tare perete este doar o conexiune de particule. Găseşte spațiile dintre particule, iar zidul va ceda. Te va împinge de pe el. Ascultă peretele şi auzi vântul prin spații.

Să asculți peretele? Anakin simți că nerăbdarea îi creşte din nou.

Îşi aminti cuvintele Darrei. Te va împinge din greu şi apoi îți va spune ceva ciudat, ceva ce nu vrei să înțelegi. Asta e ceea ce vrea ea. Cu cât eşti mai obosit, cu atât eşti mai gol. Abia atunci începe să lucreze cu adevărat cu tine.

Ascultă peretele. Şi apoi sunetul vântului se schimbă. Auzi urletul lui, dar auzi şi şoapta. Îl auzi răscolind un gunoi de pe stradă, tulburând o pietricică. Şi apoi îl auzi fluierând încet printre crăpături. Nimic nu părea solid. Nici pământul de sub picioarele lui, nici clădirile din jurul lui.

Simțea Forța mişcându-se, deşi nu o invocase. Văzu zidul în mintea lui şi, de data asta, strălucea. Nu mai era un lucru solid. Ceda în fața lui. Alergă spre zid. Alergă uşor, ca şi cum ar fi fost prima dată. Simți cum peretele cedează în fața bocancilor lui. Împinse şi peretele se lipi de el, ajutându-l să se propulseze. Făcu o întoarcere şi zbură înapoi, aterizând uşor, grațios, cu sabia în mână.

Apoi clipi. Mai luptase cu ajutorul Forței înainte. Dar niciodată aşa.

Se uită la Soara, uimit.

Ea nu zâmbea, nu dădea din cap şi nu arăta nici măcar printr-o clipire de geană că era mulțumită. Dar nu îl mai corectă, iar asta însemna ceva. Anakin se asigură că nu i se vedea pe față propria plăcere.

— Ajunge pentru astăzi, spuse ea răspicat.

Anakin îşi dezactivă sabia. Pentru prima dată, simți că întrezărea un viitor în care conexiunea sa cu Forța şi abilitățile sale cu sabia vor fi atât de bine îmbinate încât va fi cu adevărat cel mai bun. De asemenea, putu vedea cât de departe era de

acel obiectiv, dar nu îl deranjă aşa cum ar fi făcut-o cu o zi înainte. Va ajunge acolo.

Ajunseseră pe jos la locul de antrenament, iar Soara plecase deja spre Templu. Rareori îşi lua rămas bun. Anakin îşi privi tunica şi făcu o grimasă. Avea o ruptură zdrenţuită pe o parte şi era pătată de sudoare şi murdărie. Trecuse deja prin cinci tunici de când începuse antrenamentul cu Soara.

Începu să se îndrepte spre tubul liftului care avea să-l ducă la nivelul senatorial. De acolo putea să ia o serie de pasarele de legătură spre Templu. Ar fi fost bine să meargă şi să vadă cum începe agitaţia de dimineaţă. Se simţea de parcă nu se confruntase timp de ore întregi decât cu zidul alb.

Anakin zâmbi. Aşa şi fusese.

Soara părea să cunoască fiecare colţişor ascuns din partea mai puţin vizibilă a Coruscantului. În ultimele câteva zile, se căţărase pe mormane de gunoaie şi prin clădiri pe jumătate demolate, se târâse prin tuneluri şi chiar luptase cu droizi de antrenament într-un garaj de speedere. Căzuse într-o cuvă cu ulei. Aia fusese o lecţie pe care nu avea să o uite.

Anakin urcă în turbolift cu o mulţime de muncitori. Cel puţin era prea obosit ca să se mai gândească la dezamăgirea că Obi-Wan plecase spre Nierport Şapte fără el. Maestrul său îl asigurase că pleca doar în scopuri de cercetare. Când şi dacă Obi-Wan se va hotărî să-l urmărească pe Granta Omega, îl va lua pe Padawanul său cu el. Obi-Wan îi promisese asta. Totuşi, Anakin ştia că Obi-Wan ar putea avea surprize pe Nierport Şapte. Putea găsi un indiciu pe care ar trebui să-l urmărească imediat. S-ar putea să nu aibă timp să trimită după Anakin. Ar putea fi lăsat în urmă.

Totuşi, nu putea face nimic în privinţa asta.

Uşile turboliftului se deschiseră şi Anakin ieşi, purtat de mulţime câţiva paşi până când se desprinse. Soarele răsărea, razele lui roz sclipind pe crucişătoarele din culoarele spaţiale şi pe clădirile din jurul lui. Alese culoarul cel mai puţin aglomerat, care îl ducea în centrul fântânilor care mărgineau un sector al complexului Senatului. Răcoarea apei împrospăta aerul. Simţi cum picăturile îi atingeau pielea. Oboseala i se risipi şi începu să se gândească la masa de dimineaţă care îl aştepta la Templu.

Un bărbat stătea pe marginea fântânii, cu faţa ridicată spre jet. Apoi se întoarse, îl văzu pe Anakin şi îi făcu cu mâna. Pentru o clipă, Anakin nu îl putu recunoaşte. Apoi îşi dădu seama că era Tic Verdun, unul dintre savanţii de pe Haariden. Verdun era acum îmbrăcat într-o mantie din pânză de veda de un albastru intens. Arăta complet diferit de persoana obosită pe care o întâlnise pe Haariden.

— Mă bucur atât de mult să te văd! spuse Tic, grăbindu-se spre Anakin. Exact în acest moment mă gândeam la tine. Nu am vrut să fiu îndrăzneţ, dar îmi doream să pot merge la Templu şi să mă interesez de tânăra fată.

— Darra va fi bine, spuse Anakin. Proiectilele blaster au avut un compus chimic, dar medicii au reuşit să găsească antidotul.

— Astea sunt veşti bune, spuse Tic cu căldură. Îi voi vedea pe ceilalţi la audiere şi se vor bucura şi ei să audă asta. Am prezentat raportul final şi acum trebuie să răspundem la întrebările comisiei. Suspină. Păcat că expediţia s-a terminat prost. Nu am reuşit să facem pe Haariden experimentele pe care le speram. Am fi putut pune capăt acelui război civil sângeros dacă am fi reuşit.

— Cum? întrebă Anakin.

— Cele două triburi se luptă pentru posibilele depozite de titanită, explică Tic. Dacă am fi aflat cu exactitate unde se află titanita şi cât de multă există, Senatul ar fi

putut să vină cu un plan de împărțire în mod egal. În schimb, cele două triburi se luptă pentru ceva care s-ar putea să nici nu existe.

— Ce păcat, spuse Anakin.

Tic aprobă din cap, descurajat.

— Partea cea mai rea este că pe Haariden mai era un alt savant care făcea şi el experimente. Dacă am fi putut vorbi cu el, poate că ar fi aflat mai multe. Dar se pare că nimeni nu reuşeşte să-l localizeze.

— Un alt savant? Cine? întrebe Anakin.

— Granta Omega, spuse Tic Verdun. Ne-am întâlnit cu el pe Haariden.

— Vrei să spui că îl cunoşti? întrebă Anakin, uimit.

Tic aprobă din cap.

— Nu prea bine. Dar l-am întâlnit de câteva ori. Observă interesul de pe fața lui Anakin. De ce întrebi?

— Pentru că îl căutăm, spuse Anakin. Şi Jedii ar vrea să vorbească cu el.

— Un tip popular. Tic se încruntă. Ştii, mă aflu pe Coruscant cu un grup de prieteni. Unii dintre ei sunt savanți, alții sunt implicați în afaceri. Avem un fel de reuniune. Cei mai mulți îl cunosc şi ei pe Omega. Sau, cel puțin, l-au întâlnit. Poate că dacă ne punem mintea la contribuție, am putea găsi o pistă pentru tine. Există o şansă să ştim lucruri pe care tu nu le ştii.

— N-ar fi greu, spuse Anakin cu părere de rău. Noi nu ştim prea multe.

— O să vorbesc cu ei şi o să văd dacă pot să aflu ceva, spuse Tic. Ar fi bucuroşi să îi ajute pe Jedi, sunt sigur.

Anakin fu de acord cu entuziasm. Îşi luă la revedere de la Tic şi se grăbi spre Templu. Nu avea să-l contacteze pe Obi-Wan în legătură cu asta, decise el. Nu încă. Mai întâi avea să adune informații.

Nu ar fi uimitor dacă el ar fi cel care l-ar găsi pe Granta Omega?

Capitolul 10

Nierport Şapte se afla în interiorul Nucleului, dar pustietatea sa îi amintea lui Obi-Wan de o planetă de pe Inelul Exterior. Era o lună rece şi stearpă, cu o singură aşezare mică. Vegetația sărăcăcioasă de pe Nierport părea a fi formată dintr-un tufiş sălbatic cu spini roşii, de peste un metru înălțime. Se spunea că tufişurile înfloreau vara cu flori frumoase de culoare violet, dar vara nu dura decât o lună. Restul anului era amorțit de frig şi sumbru. Clădirile erau construite din blocuri groase de piatră menite să țină la distanță vântul rece.

Nierport Şapte era una dintre cele şapte luni dintr-un mic sistem care se remarca doar pentru că era o oprire convenabilă pentru realimentare în drumul spre Coruscant. Majoritatea călătorilor intragalactici alegeau să realimenteze pe planeta Eeropha, care avea cel puțin câteva oraşe mici. Dar Nierport Şapte era capabilă să susțină o stație de realimentare proprie şi câteva pensiuni mici, toate deservind genul de piloți care nu-şi permiteau nici măcar la prețurile mici practicate pe Eeropha.

Cel puțin luna era mică, îşi spuse Obi-Wan. Populația era grupată în jurul stației de realimentare. Nu îi luă mult timp să localizeze câteva persoane care îl cunoscuseră pe Granta Omega. Asta era vestea bună. Vestea proastă era că nimeni nu ştia prea multe despre el.

Nu exista decât o singură cafenea pe Nierport Şapte, iar aceasta se afla lângă stația de realimentare. Cafeneaua se numea *Food and Drink*[2], iar proprietarul se dovedi a fi la fel de tăios şi sec ca şi titlul localului său.

— Nu l-am cunoscut niciodată personal. Am auzit de el. A plecat.

Asta a fost tot ce a avut de spus proprietarul.

— Mai este cineva care să-l cunoască? întrebă Obi-Wan. Cineva care mai locuieşte aici? A plecat acum şapte ani.

— Majoritatea pleacă în trei ani, spuse proprietarul. Nu pot suporta mai mult.

Obi-Wan aşteptă. Învățase asta de la Qui-Gon. Cele mai multe ființe veneau cu informații suplimentare dacă aşteptai tăcut.

— Poți încerca la trio-ul acela din colț, spuse proprietarul cu asprime. Sunt prin preajmă de ceva vreme. S-au născut şi vor muri aici.

Cei trei localnici din Nierport erau aşezați în jurul mesei. Purtau haine pătate de unsoare care îi spuneau lui Obi-Wan că tocmai terminaseră o tură la stația de realimentare. Obi-Wan dădu din cap pentru a-i saluta. Ei se uitară la el cu precauție.

— Jedi? spuse unul dintre ei. Nu v-am văzut niciodată pe aici.

Obi-Wan se uită la paharele lor goale.

— Vrea cineva să le reumplu?

Paharele lor goale fură împinse spre el şi ei îl priviră cu speranță. Obi-Wan făcu semn să se mai aducă un rând.

— Şi eu vreau la fel, îi spuse barmanului.

Sosiră băuturile, iar ei ciocniră paharele pătate. Obi-Wan se uită la lichidul roşu.

---

[2] Food and Drink – Băutură şi Mâncare.

— Ce e ăsta?

— Suc de claing[3], spuse unul dintre bărbați. Este originar din sistem. Extragem sucul din spinii arbustului nativ.

Obi-Wan luă o mică înghițitură. Sucul îi arse buzele şi limba şi apoi îl arse în jos ca un foc viu. Reuşi să nu tuşească, dar îi curgeau lacrimi din ochi.

Cei trei bărbați râseră în hohote.

— Claingul poate îngenunchea chiar şi un Jedi, chicoti unul dintre ei.

— Aşa e, se înecă Obi-Wan.

Ochii care-i curgeau şi gâtul care-i ardea meritau efortul. Trecuse un test. Cei trei deciseseră să se împrietenească cu el. Întrebă despre Granta Omega, iar ei aprobară din cap.

— Era un băiat când a plecat, spuse unul dintre ei. S-a dus să studieze undeva, cred. Mama lui, Tura, a murit doi ani mai târziu. Nu s-a mai întors niciodată să o vadă.

— Nici măcar la înmormântare, spuse altcineva.

— Dar tatăl său? întrebă Obi-Wan.

— Nu l-am cunoscut niciodată, spuse primul bărbat. Tura Omega a apărut într-o zi, şi-a găsit o slujbă la stația de realimentare, având un băiat de trei ani. Nimeni nu pune întrebări pe Nierport Şapte.

— Cu excepția Jedilor, spuse un altul, ceea ce le provocă un mare amuzament.

— Aş putea să îți arăt casa lui, se oferi primul. Îşi linse buzele. Mi-ar prinde bine încă un claing, totuşi.

— O să-ți cumpăr unul după aceea, spuse Obi-Wan.

Ieşiră în frigul amorțitor. Pământul era alunecos de la îngheț. Merseră pe strada principală şi apoi cotiră pe un drum mai mic. Nu era departe până la periferia aşezării. Bărbatul arătă spre o casă mică. Nu arăta cu nimic diferită de celelalte. Era construită cu pereți rotunjiți şi părea că se cocoşase împotriva vântului.

— Aceea de acolo este casa lui. Acum o deține un pilot spațial. O foloseşte în escale. O mulțime de piloți fac asta aici. Este ieftin şi convenabil.

Obi-Wan aruncă o privire pe fereastră. Casa era goală, cu excepția unei sobe şi a unui sac de dormit. Camera era mică şi cu tavanul jos. Chiar şi cu mobilă ar fi arătat sumbru. Nu era nimic de văzut. Nu era nimic de aflat. Era tipic pentru Granta Omega.

— Ai spus că mama lui lucra la stația de alimentare? întrebă Obi-Wan. Avea o slujbă bună?

Bărbatul râse.

— Dacă tu numeşti slujbă bună căratul furtunurilor de lubrifiant toată ziua, fără bani.

— Şi cum a reuşit să-şi trimită fiul la studii în afara planetei? întrebă Obi-Wan.

— Ea nu a avut nimic de-a face cu asta, spuse bărbatul. Băiatul era strălucit. Toată lumea ştia asta. I-a găsit un sponsor pe Eeropha. L-au trimis la un institut ştiințific.

— Ştii cine a fost sponsorul? întrebă Obi-Wan. Mai locuieşte pe Eeropha?

— Acum locuieşte pe Coruscant. E o persoană importantă şi cu fițe. E Senator de Eeropha. Numele lui este Sano Sauro, spuse bărbatul.

---

[3] Sucul de claing – băutură alcoolică puternică, de culoare roşie, făcută din fructe fermentate ale arbustului de claing, originar de pe luna satelit Nierport VII.

Obi-Wan simți un fior. Îl cunoştea pe Sano Sauro. Fusese cândva procuror. Cu zece ani în urmă, Obi-Wan trebuise să se supună unei anchete privind moartea unui coleg Padawan. Sauro îl interogase fără milă în legătură cu moartea lui Bruck Chun. De atunci, Obi-Wan îşi găsise liniştea în legătură cu moartea lui, dar nu aştepta cu nerăbdare să se întâlnească din nou cu Sauro.

Puse câteva credite în mâna bărbatului.

— Mulțumesc. Cumpără-le prietenilor tăi un alt claing.

Bărbatul zâmbi.

— Eşti sigur că nu vrei să ni te alături?

Obi-Wan se cutremură.

— Nu cred că aş supraviețui.

Bărbatul plecă. Obi-Wan privi în josul străzii, apoi peste pustiul înghețat. Înțelegea de ce băiatul voise să plece din locul ăsta. Înțelegea că sărăcia l-ar fi putut marca. Dar de ce le dorea Granta Omega răul Jedilor, încă nu ştia.

Avea sentimentul că, dacă va rezolva acest mister, îl va găsi pe om.

Capitolul 11

Anakin se aşteptase ca după descoperirea sa, următoarea sesiune cu Soara să-l aducă la nivelul următor. În schimb, ea îl puse să facă mai multe exerciții simple. Cel puțin de data asta nu mai trebuia să părăsească Templul.

Trebuia să-şi activeze sabia din diferite poziții, iar şi iar. Trebuia să exerseze o împingere în aer. Trebuia să exerseze o dublă întoarcere. Trebuia să exerseze mişcări pe care le făcuse de mii de ori înainte. Nici măcar o dată Soara nu mai menționă spațiile dintre particule, sau concentrarea, sau Forța. Repeta doar *Din nou*, iar şi iar, până când crezuse că îşi va rupe mânerul sabiei în două.

Şi apoi şedința se termină. Anakin se aplecă, încercând să-şi tragă sufletul. Dezamăgirea se umflase în el şi simțea că se îneacă în ea. După ce avusese ocazia să întrezărească luptătorul care ar fi putut fi, fusese redus la a fi din nou un elev. Îşi trânti sabia de antrenament înapoi în centură. Avea nevoie de ceva de mâncare şi de o tunică nouă. O luă pe drumul cel mai lung spre camera sa pentru a se linişti.

Bancurile de iluminare imitau amurgul când trecu pe lângă lac. Apa verde părea primitoare. Stropii cascadei din bazinul adânc erau colorați în roz. Se gândi să facă o baie rapidă, dar îi era prea foame. Soara îl reținuse mult timp, iar el ratase masa de prânz. Avea sentimentul că îl reținuse intenționat. Voia ca el să se simtă flămând şi gol. Voia să vadă cât de departe putea să se împingă. Spera că trecuse testul.

Apoi îşi dădu seama că testul abia urma.

Era obosit. Atât de obosit încât aproape că nu observă ceața din colțul ochiului. O sabie fusese activată şi cineva se aruncase spre el de pe o creangă de copac de deasupra. Era încă unul dintre atacurile bruşte ale Soarei. Înrolase un alt Padawan pentru a-l surprinde. Anakin uită de oboseală şi sări înapoi chiar la timp. Spre uimirea lui, văzu că atacatorul său era Ferus Olin.

Dacă ar fi fost altcineva! Lui Anakin nu-i plăcea să-l vadă pe Ferus în cele mai bune circumstanțe. Cu siguranță nu voia să se lupte cu el când era obosit şi înfometat.

Soara apăru în vârful cascadei, de unde putea privi. Ştia că nu avea de ales.

Când Ferus veni spre el cu o răsucire în timpul saltului, Anakin intră în modul de luptă. Îl trimisese pe cel mai bun luptător Padawan din Templu împotriva lui. Voia să vadă ce va face.

Va câştiga. Ceea ce Soara nu putea şti era că de data asta, prietenia nu-l va îndupleca. Nu cu Ferus.

Ferus începea încet. Lupta inteligent. Îşi economisea energia şi se calma. Anakin decise să-l surprindă. Lansă un atac atât de violent încât văzu ochii lui Ferus cum se umplu de uimire. Ferus se retrase rapid, având nevoie să se adune. Anakin veni după el, învârtindu-şi sabia de antrenament fără pauză. Aproape că îl atinse, dar Ferus se răsuci exact la timp, transformând mişcarea într-un salt răsucit. Îl surprinse pe Anakin întorcându-i imediat lovitura înapoi. Anakin se feri, simțind şuieratul aerului creat de puterea loviturii lui Ferus.

Ferus era înalt şi solid, dar era şi agil. Era expert în folosirea solului. Spre

deosebire de Tru, folosea ambele mâini la fel de bine. Terenul stâncos era perfect pentru stilul său. Sărea, se învârtea şi țopăia, ținându-l pe Anakin cu garda jos. Acum el conducea lupta.

Anakin nu ştia cum recâştigase Ferus avantajul, dar nu se bucura de asta. Reacționa la mişcările lui în loc să fie invers. La ce se gândea Soara?

Anakin făcu o fentă la stânga şi apoi sări drept înainte. Spre uimirea lui, Ferus căzu la podea şi se rostogoli pe sub Anakin, apoi sări în sus într-o singură mişcare lină. Acum era în spatele lui. Anakin avu doar o fracțiune de secundă înainte să simtă atingerea sabiei pe umărul său. De-abia îi ratã gâtul. Când se răsuci, văzu strălucirea de triumf din ochii lui Ferus. Îl cuprinse furia. Ferus voia să-l umilească în fața Soarei!

Făcu ceva ce Ferus nu s-ar fi aşteptat să facă. Îi copie mişcarea, căzând în genunchi şi rostogolindu-se pe sub el în timp ce făcea următorul salt. Se răsuci în picioare şi apoi atacă peretele de stâncă. Forța intră în el. O simți. Văzu peretele de stâncă ca pe o formă schimbătoare, gata să-l primească. Sări de pe perete şi trecu direct peste capul lui Ferus. Părea cel mai uşor lucru din galaxie să se aplece pur şi simplu şi să atingă cu sabia partea laterală a gâtului lui Ferus.

Ateriză şi privi în sus. Soara văzuse totul. Nu luptase niciodată atât de bine.

Apoi strigă de pe stâncă:

— Mulțumesc, Ferus. Rămâi acolo, Anakin.

— Bună luptă, spuse Ferus, băgându-şi sabia de antrenament la centură. Cu excepția unui singur lucru.

— Care anume? întrebă Anakin, iritat, ştergându-şi sudoarea de pe frunte cu mâneca.

Ferus nu făcu decât să zâmbească, apoi plecă.

Anakin îşi îndesă mânerul sabiei la centură. Nimeni nu-l putea enerva aşa cum putea Ferus.

Soara veni spre el.

— Asta a fost ultima ta lecție, spus ea.

Anakin fu surprins şi mulțumit. Trebuie să fi văzut cât de bine se conectase cu Forța.

— Înainte de asta, am fost impresionată de darurile tale, spuse Soara. Credeam că ai potențialul de a fi unul dintre cei mai mari luptători Jedi din toate timpurile. Am crezut că te-aş putea învăța. Acum am mari îndoieli în privința ta, Anakin.

Lui Anakin nu-i venea să creadă ce auzea.

— Cu ce am greşit?

— Întrebarea asta este problema, spuse Soara, clătinând din cap. Asta este ceea ce este greşit. Nu ştii ce ai făcut. Nu ți-ai simțit furia, Anakin? Nu ți-ai dat seama că alimenta lupta?

— Obi-Wan ți-a spus că eu şi Ferus nu ne înțelegem, zise Anakin încruntat.

— Nu era nevoie să-mi spună Obi-Wan, răbufni Soara. Eu am văzut. Nu de la Ferus. De la tine.

— A vrut să câştige, zise Anakin. Am văzut triumf în ochii lui când m-a surprins.

— Şi asta te-a înfuriat. Soara suspină. Ferus nu a luptat din cauza emoțiilor, Anakin. Dacă ai văzut triumf în ochii lui, el l-a absorbit şi a mers mai departe. Asta este lecția pe care trebuie să o înveți. Vei simți emoția, dar trebuie să o laşi să treacă.

Spre surprinderea lui, ea înaintă brusc şi îl apucă de umeri.

— Trebuie să faci asta, Anakin. Trebuie să înveți această lecție. Este cea mai importantă dintre toate.

El nu ştia ce să spună. I-ar fi putut promite că o va învăța, dar promisiunea lui nu ar fi însemnat nimic. Ştia că, în calitate de Jedi, doar acțiunile o vor convinge.

— Îți mulțumesc pentru timpul pe care l-ai dedicat pentru a mă învăța, zise el.

Ea îşi lăsă mâinile în jos. Acum, în ochii ei se citea tristețea. Acesta era cel mai rău lucru dintre toate.

— Du-te şi ia ceva de mâncare.

Soara plecă, îndreptându-se spre turbolift. Anakin se îndreptă spre lac. Îngenunche lângă piscina adâncă creată de cascadă. Îşi scufundă capul în apa rece şi ieşi la suprafață pulverizând picături care străluceau ca nişte pietre prețioase în lumina creată de bancurile de iluminare de deasupra capului.

Nu avea să lase ca acest lucru să-l deranjeze, îşi spuse lui însuşi cu înverşunare. Făcuse o greşeală. Soara ar fi trebuit să înțeleagă asta. Era Padawan, nu Jedi. Bineînțeles că ar fi făcut greşeli. Nu era corect.

Spusese că avea îndoieli că va fi un mare Jedi. Cu toate astea, văzuse potențialul din el. O va surprinde. Îi va surprinde pe toți.

Se ridică şi se îndepărtă de lac. Va începe prin a-l surprinde pe Obi-Wan.

Mulțumită lui Tic Verdun, avea să-l localizeze pe Granta Omega.

Capitolul 12

La întoarcerea sa pe Coruscant, Obi-Wan nu se opri la Templu, ci se duse direct la Senat. Se opri în interiorul sălii masive şi accesă sistemul direcțional. Introduse numele lui Sano Sauro şi apăru instantaneu o hartă, evidențiind cea mai rapidă rută spre biroul său. Trebuia să se strecoare prin mai multe aripi ale complexului Senatului. Sistemul tipări harta pe o foaie de flimsiplast, dar Obi-Wan nu avu nevoie de ea. Memoră traseul şi porni.

Încă de când venise aici ca student Jedi, văzuse un Senat plin de ființe din toată galaxia, dar în ultima vreme holurile păreau şi mai aglomerate. Personalul Senatorilor era umflat de consoarte, consilieri, funcționari, secretare, asistenți şi droizi. Comisiile şi subcomisiile erau blocate în audieri care se întindeau pe luni, şi uneori ani de zile. Obi-Wan găsise întotdeauna Senatori pe care să-i admire pentru devotamentul lor, dar devenea din ce în ce mai greu. Senatul continua să legifereze, dar era nevoie de tot mai mult efort şi timp pentru a rezolva şi cele mai mici lucruri. Se formau coaliții, se schimbau favoruri, se adunau credite. Trădările provocau ranchiune care duceau la rupturi profunde ce durau ani de zile. Era un loc diferit de cel pe care îl cunoscuse. Cu toate astea, continua să îl servească. Nu credea că era posibil să existe pace în galaxie fără el.

Ce fel de Senator era Sano Sauro? Nu voia să emită judecăți înainte să-l întâlnească din nou. Nu-l mai văzuse de zece ani. Ființele se schimbau cu timpul. Cunoscuse un avocat ambițios care îi atacase pe Jedi şi îşi bătuse joc de Forță. Poate că Sauro îşi găsise pacea într-o viață de serviciu. Obi-Wan nu se aştepta la probleme. Spera la ce era mai bun. Totuşi, era conştient de cât de mult îl neliniştise Sano Sauro când era tânăr Padawan. Purtarea bărbatului fusese glacială. Nu părea să fie capabil să vorbească fără să rânjească. Obi-Wan avusese senzația că orice i-ar fi spus procurorului era greşit sau prostesc.

Acum era Cavaler Jedi şi nu se lăsa uşor intimidat. Ar fi fost interesant de văzut cum ar decurge întâlnirea dacă Sano Sauro nu s-ar fi schimbat.

Obi-Wan ajunse la birourile lui Sano Sauro şi intră înăuntru. O echipă de asistenți lucrau cu sârg la birourile lor. O uşă ornamentată şi sculptată ducea spre un birou interior. Obi-Wan îi spuse recepționerului numele său şi ceru câteva minute din timpul Senatorului. Se întrebă dacă Sano Sauro îşi va aminti de el.

Nu trebui să se întrebe mult timp. Uşa se deschise şuierând, iar Sauro apăru în pragul uşii. În mod ciudat, arăta la fel. Avea în continuare aceeaşi față fără linii, cu pielea netedă şi bine întinsă pe oase. Părul îi era tot negru. Părea chiar să fie îmbrăcat în aceleaşi haine, o tunică neagră lungă şi pantaloni. Obi-Wan putea vedea mici dovezi de vanitate în cizmele sale scumpe şi strălucitoare.

— Obi-Wan Kenobi, spuse el printre buzele strânse. Să nu-mi spui că ai ucis un alt Padawan.

Nu se schimbase deloc.

Obi-Wan fu bucuros să constate că vorbele lui Sano Sauro nu-i făcuseră nici cea mai mică impresie. Nu se simțea înțepat. Nu-i păsa ce credea un asemenea om despre el. Opinia unui om crud valora mai puțin decât nimic.

— Vin cu o altă problemă şi aş dori să mă ajuți, spuse Obi-Wan.

Sano Sauro se dădu la o parte. Obi-Wan luă acest lucru ca pe o invitație de a intra în birou. Uşa se închise şuierând în urma lui.

Sano Sauro stătea în spatele unui birou lung şi jos, construit din piatră. Doi spini roşii masivi marcau colțurile. Obi-Wan îi recunoscu de la tufişul de claing.

Sauro nu spuse nimic, ci aşteptă să înceapă el. Obi-Wan îşi aminti şi asta. Procurorul nu pierduse niciodată timpul cu amabilitățile.

— Încerc să localizez un protejat de-al dumneavoastră numit Granta Omega, spuse Obi-Wan. Aşteptă să vadă dacă Sano Sauro va reacționa la acest nume, dar el nu reacționă. Îl mai cunoşti?

— Este un prieten personal, spuse Sano Sauro.

— Poți să-mi spui cum aş putea să iau legătura cu el?

— De ce?

— În legătură cu o problemă Jedi, spuse Obi-Wan.

— De ce ți-aş da vreo informație? întrebă Sano Sauro.

Acum era rândul lui Obi-Wan să nu spună nimic. Nesimțirea lui nu era neaşteptată.

— Pentru că întrebi tu? spuse Sauro, încrucişându-şi mâinile în fața lui. Pentru că eşti un Jedi?

— Pentru că nu există niciun motiv să nu o faci, zise Obi-Wan. Şi dacă există, aş dori să îl descopăr. Mă aştept ca investigarea motivului să nu te mulțumească.

— Cât de interesant trebuie să fie să fii un Jedi, spuse Sano Sauro. Poți să intimidezi şi să amenințI şi totuşi să te ascunzi în spatele hainelor tale şi să vorbeşti despre dreptate şi despre Forță. Foarte convenabil.

— Nu te amenințI, spuse Obi-Wan cu calm. Ți-am pus o întrebare legitimă, la care ai refuzat să răspunzi. Mă interesează de ce.

— În acest caz, lasă-mă să-ți economisesc timpul. Refuz să răspund pentru că eu nu îi ajut pe Jedi. Este cât se poate de simplu. Senatul, în iluzia sa colectivă, crede că avem nevoie de voi. Eu nu am nevoie.

Uşa se deschise şuierând în spatele lui Obi-Wan, iar Sauro se ridică.

— Cred că am ajuns la capătul răbdării mele, spuse el. La revedere.

Ura din privirea lui nu mai era surprinzătoare pentru Obi-Wan. Sano Sauro îi urâse pe Jedi cu zece ani în urmă şi încă îi mai ura.

Putea să treacă peste capul lui Sano Sauro. Putea să implice Consiliul Jedi. Ar putea merge la Cancelarul Suprem Palpatine. Era ceva de luat în considerare. Dacă Granta Omega plănuia să acapareze piața de bacta, Cancelarul ar fi vrut să o ştie.

Obi-Wan ieşi din biroul interior. Uşa se închise şuierând în urma lui. Asistenții nici măcar nu se uitară la el. Stăteau aplecați asupra ecranelor de date sau vorbeau în comunicatoare.

Asistentul cel mai apropiat de biroul interior al lui Sauro vorbea distrat la un comunicator în timp ce introducea date într-un datapad.

— Nu, nu eliberăm copii, spuse el. Expediția a fost întreruptă, iar raportul nu a fost concludent. Senatorul Sauro a fost informat în detaliu. Nu, nu vă voi face legătura. Verificați cu arhivarul Senatului, Senatorul nu are timp. Asistentul opri legătura. Jurnalişti, mormăi el.

— Senatorul Sauro a făcut parte din Comisia care a supervizat expediția de cartografiere care s-a încheiat pe Haariden? întrebă Obi-Wan.

— Senatorul Sauro a condus-o, spuse cu aroganță asistentul.

Obi-Wan se grăbi să părăsească încăperea. Se îndreptă direct spre arhivele Senatului, unde erau păstrate dosarele Comisiei. Completă o cerere şi aşteptă nerăbdător până când informaţia apăru pe ecran.

Lucrul cel mai puţin preferat de Obi-Wan era să răsfoiască procesele verbale ale şedinţelor Comisiilor Senatoriale. Dar se aplecă înainte, scanând rapid raportul cu interes. Decizia de finanţare a expediţiei necesitase dezbateri interminabile. Apoi au fost prezentate şi dezbătute numele savanţilor. În cele din urmă, se decisese asupra echipei. Obi-Wan citi numele şi calificările. Doctorul Fort Turan. Joveh D'a Alin. Reug Yucon. Talie Heathe. Şi în cele din urmă, Tic Verdun. Acesta fusese adăugat în ultimul moment la sugestia şefului comisiei, Senatorul Sauro...

Obi-Wan îşi aminti ceva ce spusese Talie Heathe pe Haariden. Tic fusese cercetaşul. Asta însemna că fusese capabil să se îndepărteze de grup ore întregi.

Obi-Wan scană calificările lui Verdun. Absolvise acelaşi institut ştiinţific, în acelaşi an, cu Granta Omega.

Îşi activă comunicatorul şi o contactă pe Jocasta Nu la Templu.

— Vă rog să efectuaţi o căutare de identificare a lui Tic Verdun în documentele de identificare, spuse el.

Închise ecranul şi ieşi în grabă din sala de arhivă. Ştia că Jocastei Nu nu-i va lua mult timp să-i răspundă. Porni înapoi spre Templu. Când ajunse la uşile din faţă, primi semnal de la Jocasta Nu.

— Interesant, spuse Jocasta Nu. Am făcut doar o căutare preliminară, înţelegi. Dar singura informaţie pe care am găsit-o este că a servit recent într-o expediţie Senatorială în Haariden...

— Ştiu asta. L-am întâlnit acolo, îţi aminteşti?

— Şi acreditările lui nu se verifică deloc. Dacă ar trebui să ghicesc, aş spune că este un pseudonim. Ciudat că nu a fost prins de Comisia Senatorială.

— Nu şi dacă şeful Comisiei Senatoriale a fost sponsorul lui.

— Ah. Da. Totuşi, există o coincidenţă ciudată. Este listat ca având o diplomă de la aceeaşi şcoală care...

— ...a frecventat-o Granta Omega, o întrerupse Obi-Wan.

Jocasta îi spusese tot ce avea nevoie să ştie, adică nimic.

Şi acum ştia că Tic Verdun era Granta Omega. Îl întâlnise pe Omega pe Ragoon-6. Întâlnise un om a cărui faţă era desfigurată cu carne de sinteză. Ochii lui erau gri. Obi-Wan nu putea să facă legătura între acea amintire şi Tic Verdun, cu părul lui negru şi faţa lui tânără. Cu toate astea, era sigur că cei doi bărbaţi erau unul şi acelaşi.

Păşi în tubul liftului şi urcă direct la camera lui Anakin, dar acesta nu era acolo.

Obi-Wan dădu de Soara Antana, care o vizita pe Darra în centrul medical.

— Ştii unde este Anakin? o întrebă el.

— Am avut şedinţa de antrenament în dimineaţa asta, spuse ea. Apoi a plecat la o întâlnire. Îţi aminteşti de Tic Verdun? Anakin s-a dus să se întâlnească cu el.

Capitolul 13

Anakin începuse să se simtă mai bine. Încercase să-şi spună că Soara nu fusese corectă cu el, dar, în realitate, cuvintele ei îl zdruncinaseră. Se uitase în ochii ei şi văzuse acolo o mare dezamăgire. Îşi putea spune că îi va dovedi că se înşela, dar pierderea respectului ei fusese o lovitură. Şi ce îi va spune ea Maestrului său?

Îşi făcuse griji în legătură cu aceste lucruri pe tot drumul până la întâlnirea cu Tic Verdun, dar acum se reduseseră la nişte sentimente vagi în fundul minții sale. Era prea prins în întâlnirea cu prietenii lui Tic şi în ascultarea a ceea ce aveau de spus despre Granta Omega. Deja adunase o serie de date despre evazivul afacerist. Dacă reuşea să pună piesele laolaltă, el şi Obi-Wan ar fi avut un punct de plecare.

Prietenii lui Tic erau cu toții amuzanți şi deştepți. Îl întâmpinaseră pe Anakin şi păreau impresionați de întâlnirea cu *primul nostru Jedi*. I-au turnat ceai şi s-a aşezat pe lângă ei, încercând să le scotocească memoria pentru a afla fapte despre Granta Omega. Se întrerupeau unii pe alții şi se corectau reciproc. Dar nimeni nu îl întrerupea pe Tic, observă Anakin. Cu toții îl ascultau, dar într-un mod pe care Anakin putea vedea că era foarte respectuos.

Anakin fu impresionat în special de o tânără cercetătoare pe nume Mellora Falon. Tocmai absolvise o instituție ştiințifică de elită, deşi era doar cu câțiva ani mai în vârstă decât Anakin. Îl întâlnise pe Granta Omega într-o expediție pe planeta Uriek şi îi făcuse cea mai detaliată relatare despre el.

— Avea o slăbiciune pentru produse de patiserie, spuse ea, zâmbind. Din cele foarte dulci şi lipicioase. A mâncat o farfurie întreagă de rulouri cu sweesonberry[4].

Tic Verdun clătină din cap.

— Mă bucur să văd că ai notat lucrurile importante.

Dar totul era important. Anakin ştia asta. Putea să ducă acele informații înapoi la Jocasta Nu şi în aproximativ treizeci de secunde ea îi putea spune fiecare planetă unde creşteau fructele dulci şi îi putea da o listă cu cei mai buni patiseri din Lumile Centrale.

— Tocmai mi-am amintit ceva, spuse Mellora. În acea dimineață, a spus că locuința lui preferată era înconjurată de tufe de sweesonberry. Se duce acolo în vacanțe. Este şi aproape de mare.

Alte informații pentru Jocasta Nu. Anakin mai luă o înghițitură din ceaiul excelent pe care îl pregătise Mellora. Se simțea cald şi confortabil. Se lăsase noaptea, iar stelele scânteiau ca nişte puncte mari afară, în noaptea rece. Se gândi să mai întindă mâna după un fruct, dar se simțea prea leneş.

Chiar în momentul în care se instală mulțumirea, simțit un avertisment. Era o tulburare în Forță aici. Îşi dădu seama că era acolo de ceva timp. Anakin simți cum o surpriză lentă se scurge prin el. Aici? Dar era printre prieteni. Poate că era confuz. Poate că se înşela. Soara îi arătase că legătura lui cu Forța nu era atât de clară pe cât crezuse cândva. Încercă să se concentreze asupra sentimentelor sale, dar acestea păreau să se scurgă pe corpul său ca apa. Clipi de mai multe ori şi îşi dădu seama că era somnoros. Trebui să se chinuie să rămână treaz. Mellora vorbea din nou, iar el

[4] Sweesonberry – fruct foarte dulce din care se puteau face rulouri, sau chiar pâine.

trebui să se concentreze pentru a o auzi. Oare lupta cu Ferus îl obosise atât de tare?

— ... mai vrei ceai? Nu, nu cred că ar trebui.

Râse, buzele ei roşii despărțindu-se delicat. Părul ei întunecat era la fel de lins ca şi blana unui animal de apă.

— Anakin? Fața lui Tic păru să se profileze în fața lui. Îl mângâie uşor pe braț pe Anakin. Te simți bine? Trebuie să-ți spun ceva. Mă asculți?

Anakin se concentră asupra lui Tic.

— Da?

— Tot ce ți-am spus despre Granta Omega este o minciună, spuse Tic, zâmbind în continuare.

Anakin se strădui să-i înțeleagă sensul.

— Eu... nu... înțeleg.

— Oh, nu-ți face griji. Vei înțelege.

— Dar avem ceva să-ți arătăm, spuse Mellora. Ceva ce-i aparține. De sub faldurile tunicii ei albe scoase o mică piramidă. Omega mi-a dat asta.

Era un artefact Sith. Acum Anakin ştia care era originea tulburării pe care o detectase. Aceasta deveni mai puternică, iar el simți cum îi creşte greața din gât. Încercă să se ridice, dar scaunul părea să-l țină pe loc.

Mellora răsuci obiectul în mâinile ei.

— La început, imaginile mi s-au părut tulburătoare. Dar Granta mi-a vorbit despre ele. Puterea poate fi deranjantă. Tocmai în asta constă frumusețea ei. Ai înțeles?

Limba lui Anakin se simțea groasă.

— Nu.

Fusese atât de nebun. Atât de incredibil de prost şi de naiv. Văzu cana de pe masa din fața lui. Băuse totul. Nu era obosit. Era drogat.

— Nu-ți face griji, nu te-am otrăvit, spuse Tic. Am făcut asta pentru că avem respect pentru Jedi. Ştim că e singura cale de a vă încetini.

Vocea lui Tic nu se schimbase. Încă suna prietenos şi cald.

— Te-am imobilizat pentru a putea vorbi cu tine. Nu dorim să îți facem rău.

— Dorim doar să discutăm despre Forță, spuse Mellora.

Celelalte fețe se întoarseră spre el. Acum văzu că interesul lor strălucitor, nu era deloc interes. Nu era atât de simplu. Era lăcomie. Erau înfometați de informații despre el. El crezuse că afla lucruri de la ei, dar în tot acest timp, ei îl studiaseră pe el.

— Mellora şi cu mine suntem singurii savanți de aici, spuse Tic. Mă tem că te-am mințit în legătură cu prietenii mei. Noi suntem pur şi simplu un grup de ființe obişnuite care sunt interesate de lucruri extraordinare. Avem un interes comun în ceea ce priveşte Forța.

— Am vrut să găsim o ființă sensibilă la Forță cu care să discutăm despre asta, spuse Mellora.

Cu alte cuvinte, gândi Anakin, erau un cult Sith. Indiferent cât de prietenoşi păreau. Indiferent cât de mult voiau ca el să creadă că erau inofensivi. Mai avusese de a face cu un cult Sith înainte. Deşi nu erau sensibili la Forță, erau atraşi de partea întunecată şi puteau fi periculoşi. Dar de ce Tic Verdun? Era un savant respectat.

Şi de unde ştii asta? Nu ştii nimic despre el, în afară de faptul că îți plăcea de el.

Anakin se gândi la misiunea de pe Haariden. Îl plăcuse pe Tic pentru că părea să-l înțeleagă. Fusese şi cel mai curajos dintre savanți. El fusese cel care plecase în căutarea patrulelor. Îşi riscase viața, spuseseră ei...

A fost plecat ore întregi, spuneau ei...

— Ai înțeles? îl întrebă Tic cu blândețe. Ai înțeles, Anakin Skywalker?

— Tu eşti Granta Omega, spuse el.

— Foarte bine. Tic se întoarse spre ceilalți, mulțumit. Vedeți cum mintea lui continuă să funcționeze? La o ființă obişnuită, acel drog i-ar fi imobilizat gândurile la fel ca şi picioarele.

Anakin se gândi să încerce să se ridice. Credea că va avea destulă putere pentru a ajunge la uşă. Încă nu începuse să se conecteze la Forță.

Aşteaptă. Asta ar fi spus Obi-Wan. Avea destulă putere pentru o singură încercare. Ştia asta. Şi dacă avea destulă putere doar pentru asta, ar fi fost bine să o planifice.

— Înapoi pe Haariden, ai spus că Forța te frustrează, spuse Tic.

Nu, am vorbit pripit. Era din cauza a ceea ce se întâmplase cu Darra. Dar Anakin nu spuse nimic. Nu voia să poarte o conversație cu Tic. Cu Omega. Îl neliniştea să vadă aceeaşi privire prietenoasă în ochii lui strălucitori, buna dispoziție de pe chipul lui.

— Asta m-a interesat, spuse Omega. M-am gândit că acest Jedi este diferit. El recunoaşte nu numai ce este puterea, ci şi ce nu este. Ce poate fi. Puterea înseamnă... protecție. Este ceea ce stă între tine şi pierderea a ceea ce ai. Nu mă refer aici la lucruri materiale. Vorbesc despre... totul.

Anakin nu înțelese. Dar nici nu voia să înțeleagă.

Tic se aplecă în față. Ochii lui calzi îi întâlniră pe cei ai lui Anakin.

Nu Tic. Granta Omega. El nu este prietenul tău.

Numele Tic şi Omega se amestecau în mintea lui. Îşi aminti de un bărbat aşezat pe un munte înzăpezit, cu pielea presărată cu carne sintetică. Nu putu împăca cele două imagini, cei doi bărbați. Totul părea ireal.

— Am întrebat lumea de tine, spuse Omega. Te cunosc. Te cunosc pentru că am crescut ca tine. Nu am fost sclav, dar aş fi putut foarte bine să fiu. Mama mea a muncit la lucruri pe care nu ar fi trebuit să le facă, mai mult decât ar fi trebuit, mai mult timp decât ar fi trebuit – doar pentru mine.

Mama mea a făcut la fel.

— Mama mea a muncit până la moarte pentru mine, spuse Omega.

Nu pot decât să sper că Shmi este bine şi în siguranță.

— Pentru ce este Forța, dacă nu pentru a proteja ceea ce ai? De ce ar trebui să renunți la asta pentru că eşti un Jedi? Forța îți poate aduce toată puterea de care ai nevoie. Totuşi, Jedii îți spun că nu trebuie să ai nimic. De ce se întâmplă asta?

— Calea noastră este o cale a serviciului, spuse Anakin.

— Şi pe cine slujeşti? Senatul? Omega râse încet. Un grup de proşti care pot fi cumpărați?

— Noi servim justiția.

— A cui?

— Justiția nu are un stăpân.

— N-ar trebui? Omega se lăsă din nou pe spate, sprijinindu-se de perne. Eu sunt doar un căutător, ca şi tine. Ți s-a spus că Sithul aparține părții întunecate. Cu toate astea, Jedii ştiu puține lucruri despre Sith. Ceea ce nu ştiți tu ar putea umple

galaxii. Ei bine, ştiţi un lucru – că există un Sith încă în viaţă. Şi eu ştiu asta. Am vrut să fiu suficient de bogat pentru a-l găsi pe acel Sith. Apoi, într-o zi, mi-am dat seama că am greşit. Singurul mod în care aş putea găsi un Sith ar fi dacă aş fi suficient de bogat, suficient de puternic, astfel încât el să vrea să mă găsească. Încă nu sunt suficient de bogat. Dar voi fi.

Omega făcu o pauză.

— Nu sunt sensibil la Forţă. Nu voi putea fi niciodată un Sith. Am găsit, în sfârşit, ceva ce nu pot cumpăra. Dar pot fi aproape de acea putere. Pot sta lângă el, aşa cum stau lângă tine.

— De aceea îi ataci pe Jedi, spuse Anakin. Vrei să-l impresionezi.

— Da, înţelegi? Nu e nimic personal. Omega se aplecă mai aproape de el. Nu crezi că aş fi putut să te omor dacă aş fi vrut?

— Nu, spuse Anakin. Ştiu că tu crezi că ai fi putut.

— Îmi place de tine, spuse Omega. Mi-a plăcut ceea ce am văzut pe Haariden. Pe Maestrul tău îl poţi păstra. Tipic Jedi. Flutură o mână. Dar pe tine... pe tine te plac.

— Sunt onorat, spuse Anakin.

— Sarcasm din partea unui Jedi? Ştiam eu că-mi placi. Omega se sprijini pe perne şi îşi încrucişă confortabil o gleznă peste picior. Eşti diferit pentru că nu ai crescut în Templul ăla. Ştii cum funcţionează puterea pentru că ai fost măcinat sub ea. Ştii cum cei lipsiţi de putere au doar demnitatea ca să se consoleze şi cum, în unele zile, asta nu este suficient. Nici pe departe suficient.

Shmi. Nu-i lăsase decât demnitatea.

Mellora se ridică neliniştită.

— Lasă-mă să-i arăt eu.

Nu.

— Da. Mellora băgă mâna în buzunar şi scoase sabia Darrei. Am învăţat cum să o folosesc. Într-o zi mă voi lupta cu un Jedi.

Forţa pe care o ţinuse la distanţă trecu prin el, revitalizându-i muşchii. Vederea sabiei Darrei în mâna Mellorei o făcuse. Simţea cum se mişcă Forţa prin el. Ştia că se putea ridica acum.

Chiar şi Omega păru uimit când sări în picioare. Îşi activă sabia într-o mişcare atât de rapidă încât ei nu o putuseră urmări cu ochii.

— Ce zici de azi? o provocă el, făcând un pas spre ea. Eşti gata să te lupţi cu un Jedi astăzi?

Vocea lui era groasă şi scoase cuvintele cu efort. Îşi simţea muşchii picioarelor tremurându-i, dar ştia că ei nu puteau vedea asta.

— Măi, măi, măi, şopti Omega. Impresionant.

Dar ceilalţi nu erau atât de calmi. Îşi scoaseră blasterele.

— Împuşcaţi-l! strigă Mellora, activând cu stângăcie sabia.

Anakin făcu un pas înainte. Se simţea nesigur, dar avea controlul. Mellora începu să agite sabia. Încercă să execute o lovitură ofensivă, dar sabia i se legăna nebuneşte. Nu era capabilă să o echilibreze.

— Mellora, nu fi nesăbuită, o avertiză Omega.

Dar Mellora nu lăsă sabia, iar Anakin se temu mai mult de faptul că ea se va răni pe sine, decât de blastere. Ştia că obişnuitul său control va fi dereglat, aşa că va trebui să compenseze. Nu putea risca o mişcare complicată. Simplu era cel mai bine.

Ţinând sabia într-o mână, dădu o lovitură puternică pentru a-i smulge sabia

Darrei din mână. Dar Mellora îl surprinse, întorcându-se. Era încă stânjenită de sabie, dar combinația dintre timpul de reacție încetinit al lui Anakin şi propria ei îndemânare îl făcu să rateze. Anakin se împiedică şi, spre surprinderea lui, nu îşi putu reveni uşor.

Se prăbuşi pe o mână, iar Mellora zâmbi, ridicând sabia. Chiar şi ea ar fi putut probabil să reuşească o lovitură în jos.

Anakin invocă Forța. Aceasta se revărsă prin el. Se echilibră pe o mână şi îşi mătură picioarele într-un arc care o lovi pe Mellora în glezne şi o doborî. Sabia Darrei zbură.

Ceilalți se împrăştiară, speriați de sabie, şi traseră cu sălbăticie cu blasterele lor. Granta Omega se uita în sus, cu gura deschisă, cu mâinile întinse spre sabie.

Disperat, Anakin se aruncă spre Granta Omega. Îl lovi în plin şi căzură amândoi. Sabia căzu pe podea, dezactivată. Grupul îl văzu pe Anakin la podea cu liderul lor şi îndreptară blasterele spre el. Îşi ridică propria sabie pentru a devia focul, dar îşi dădu seama că nu va putea rezista mult timp. Apoi, deodată, o pată albastră apăru prin uşă.

Metalul se desprinse şi Obi-Wan sări prin deschidere.

Capitolul 14

Pentru o clipă, nimeni nu mişcă. Anakin simți că îşi consumase ultima rezervă de putere. Era trântit pe podea, uitându-se la Maestrul său. Mellora zăcea încremenită, ochii ei trecând de la sabia de pe podea la cea activată din mâna lui Obi-Wan.

Granta Omega râse în aceeaşi clipă în care blasterele începură să tragă.

Obi-Wan făcu un pas înainte, sabia sa mişcându-se constant, deviind focul. Proiectilele blasterelor se izbeau de pereți. Obi-Wan veni şi se aşeză deasupra lui Anakin, care începu să încerce să se ridice.

Degetele lui Granta Omega se strânseră pe mânerul sabiei căzute. Cu cealaltă mână, se întinse şi activă un întrerupător de pe un dispozitiv prins la centură. O uşă dintr-o consolă se deschise şi eliberă în aer cinci droizi căutători. Aceştia se îndreptară spre Obi-Wan şi îl împroşcară cu focuri de blaster.

Obi-Wan îşi învârti sabia, deviind focul, şi sări prin aer pentru a-i tăia unul câte unul. Avea o grămadă de treabă. Anakin privi cum Granta Omega, Mellora şi restul grupului scăpară pe o fereastră. Omega ținea în mână sabia de lumină a Darrei.

Anakin văzu ce se întâmpla şi se simți din nou responsabil. Dacă Maestrul său nu ar fi avut nevoie să-l protejeze, i-ar fi capturat pe toți. Un ultim elan de putere îl ajută să doboare un căutător cu o lovitură stângace de la podea.

Obi-Wan îi doborî pe ultimii doi.

Se întinse şi îl ajută pe Anakin să se ridice în picioare.

— Ce s-a întâmplat?

— M-au drogat. Cana...

Obi-Wan luă cana şi o băgă în tunica lui.

— O vom analiza la Templu.

— Aveau un artefact Sith. O piramidă Holocron. Tic este Granta Omega...

— Ştiu. Obi-Wan cercetă camera. Trebuie să o fi luat cu ei.

Se ghemui în fața consolei. Băgă mâna înăuntru şi scotoci printr-o trusă de călătorie. Dădu la o parte câteva obiecte de bază, apoi ridică un scaner portabil. Îl studie pentru o clipă.

— Asta e interesant.

Anakin aprobă din cap. Avea impresia că îi trebuiseră câteva minute lungi pentru a finaliza încuviințarea. Obi-Wan observă acest lucru şi sări în picioare.

— Ar fi bine să te ducem înapoi la Templu.

* * *

Obi-Wan se afla în fața Consiliului Jedi reunit. Într-o mână ținea scanerul portabil. Stătea în picioare, respectuos, în timp ce Consiliul Jedi stătea jos, ascultând ceea ce le spunea.

— Siguri de asta, sunteți, spuse Yoda.

— Absolut.

— Ambițios, acest Granta Omega este.

— Acesta este pericolul. S-a infiltrat în expediția Senatului pentru că ştia că aceasta urma să examineze drepturile minerale ale planetei Haariden. Era planul secret al Senatului pentru a dezamorsa războiul civil. Am citit raportul expediției. Era incomplet, dar arată clar un lucru – există un vulcan activ pe Haariden. Muntele Kaachtari va avea în curând o erupție masivă, o erupție atât de puternică încât va schimba linia de coastă din apropiere. Titanitul care a fost ascuns în miezul planetei va ieşi afară odată cu lava. Se va forma un val uriaş de maree care va acoperi masa continentală. Sano Sauro a îngropat raportul, dar acesta se află în arhivele Senatului. Obi-Wan ridică scanerul portabil. Acesta este un scaner subacvatic. Plănuieşte să extragă titanitul din mare. Va reuşi să facă asta dacă nu-l oprim. Cred că vrea să controleze piața de bacta din întreaga galaxie.

— Ce doreşti să faci, Maestre Kenobi? întrebă Ki-Adi Mundi. Nu a comis nicio crimă.

— Nu cu bacta, nu încă, zise Obi-Wan. Deşi s-a folosit de un pseudonim pentru a se înscrie într-o expediție a Senatului, iar asta ar duce la cenzură, cel puțin. Totuşi, a comis crime grave împotriva Jedilor. A plătit, în două rânduri, vânători de recompense şi soldați pentru a ne ataca. Mi-a drogat Padawanul.

— Asta e ceva ce ştii, dar trebuie să şi dovedeşti, spuse Ki-Adi-Mundi. A doua lui inimă pulsa în craniul înalt. Asta este dificultatea.

— Îl pot aduce înapoi pe Coruscant pentru a fi interogat de Senat, spuse Obi-Wan. Cel puțin putem împiedica ceea ce plănuieşte. Vrea să obțină o putere şi o bogăție şi mai mare pentru a-l atrage pe Lordul Sith ascuns. I-a recunoscut acest lucru lui Anakin.

— Poate că îl va atrage, spuse Mace Windu. Dacă l-am lăsa, dacă am sta deoparte şi am privi, am putea să-l urmărim noi înşine pe Lordul Sith. Ar fi scos din ascunzătoare înainte să fie pregătit.

— Vrei să spui că nu ar trebui să-l oprim pe Omega? întrebă Obi-Wan cu neîncredere.

Mace Windu îl privi cu asprime.

— Nu tragem concluzii. Facem doar speculații.

— Toate aspectele problemei, noi trebuie să examinăm, spuse Yoda.

Mace Windu se învârti în scaunul său pentru a privi luminile sclipitoare ale Coruscantului.

— Întunericul se află în față. Cu toții îl putem simți. Este acesta un loc în care ne putem întoarce? Unde putem să descoperim inamicul şi să-l demascăm?

— Dar dacă nu mergem după Omega, va controla piața de bacta, zise Obi-Wan. Ar putea face orice. Să ridice foarte mult prețul. Să creeze penurie. Nu mă îndoiesc că ar face aceste lucruri. Milioane de ființe ar avea de suferit.

— Şi mai multe milioane suferă în viziunile noastre despre viitor, spuse Mace. Se uita în continuare la lumini. Părea că vorbeşte singur. Vedem multă durere.

— Viziunile ne pot arăta doar ceea ce ar putea fi, spuse Obi-Wan. Granta Omega poate face mult rău acum.

Începu o conversație zbuciumată între membrii Consiliului. Mace Windu se consultă cu Yoda. Adi Gallia se aplecă să vorbească cu Even Piell. Era foarte neobişnuit ca şedința Consiliului să se întrerupă în consultări private. Gravitatea problemei o cauzase. Existau prea multe întrebări importante legate de ea.

— Să se ducă după el, Obi-Wan trebuie.

Vocea blândă a lui Yaddle îi opri pe membrii Consiliului. Toată lumea se întoarse spre ea cu mare curtoazie. Yaddle vorbea rar, dar când o făcea, părea întotdeauna să rezume concluziile la care ar fi ajuns în cele din urmă.

Ea clipi din ochii gri-albaştri-deschis, care semănau atât de mult cu ai lui Yoda.

— Suferința nu o putem îngădui pentru a preveni ceva de care ne este frică. Să o oprim trebuie, atunci când putem.

Yoda se aplecă în față pe bastonul său de gimer.

— Dreptate, Yaddle are. Şi-a revenit Padawanul tău, Obi-Wan?

Obi-Wan aprobă din cap.

— Am aranjat transportul. Pot fi pe Haariden până la răsăritul soarelui.

— Periculos este, spuse Yoda. În curând, erupția va avea loc. Să-ți asumi riscuri nu trebuie.

— Fie ca Forța să fie cu tine, spuse Mace Windu, încheind întâlnirea.

Încă părea tulburat.

Obi-Wan se înclină, apoi părăsi camera Consiliului şi se grăbi direct la clinica medicală. Fiecare clipă conta.

Anakin stătea pe canapeaua medicală, legănându-şi picioarele. Era palid, dar se uita la Obi-Wan cu nerăbdare.

— Am auzit că eşti pregătit pentru serviciu, spuse Obi-Wan. Eşti sigur că te-ai recuperat complet?

Anakin aprobă din cap.

— Da. Unde mergem?

— Înapoi pe Haariden, spuse Obi-Wan. Vom urmări erupția unui vulcan.

Capitolul 15

În timp ce nava de luptă Galan zbura prin hiperspațiu, Anakin avu timp să se odihnească şi să se gândească.

De odihnă avea nevoie. Nu voia să-i spună lui Obi-Wan că, deşi efectul drogului dispăruse, simțurile lui încă erau înceţoşate, ca şi cum ar fi existat un văl între el şi orice altceva. Dar ştia că vălul se va ridica. Simțea cum claritatea revenea cu fiecare minut care trecea. Ceea ce nu ştia era cum să îşi clarifice sentimentele față de Granta Omega. Nu era suficient de naiv încât să creadă că răul se anunță bătând la uşa cuiva cu o mână de fier. Dar nu se aşteptase să vină învăluit în atâta farmec.

Îi plăcuse timpul pe care îl petrecuse mai devreme cu Granta Omega. Când îl cunoscuse sub numele de Tic Verdun, râsese de lucrurile pe care le spunea şi se simțise încălzit de prietenia lui. Nu se cunoşteau de mult timp, dar Anakin trebuia să recunoască asta: se simțea înrudit cu Tic. Pe Haariden, îi oferise prietenie. Îl făcuse să se simtă mai puțin singur. Cum putea să-şi împace sentimentele cu faptul că ştia că singura dorință a lui Omega era să se închine răului? Un rău care ucisese singura ființă care îl salvase pe Anakin de o viață de sclavie: Qui-Gon Jinn.

Obi-Wan fusese în biblioteca micuței nave, verificând rapoartele geologice despre Haariden. Acum veni să se aşeze lângă Anakin.

— Nu mai durează prea mult. E ceva ce vrei să discuți cu mine, Padawan?

Nu era pregătit să vorbească despre asta.

— Nu, spuse Anakin.

Obi-Wan ezită.

— Înainte să vin eu, ai vorbit mult cu ceilalți?

Anakin aprobă din cap.

— Mi-au dat informații false despre Granta Omega. Inventau lucruri ca să mă tachineze chiar şi când el stătea chiar în fața mea. Acum îmi dau seama de asta. Mă simt ca un prost.

— Nu e ceva pentru care să te simți prost. Cei care îşi propun să înşele sunt adevărații proşti. Obi-Wan făcu o pauză. Şi Omega însuşi? Ce părere ai despre el?

Blândețea din tonul Maestrului său desființă rezerva lui Anakin.

— Mi-a plăcut de el, izbucni el. Cum se poate să-mi placă o asemenea ființă?

— Cred că s-a întâmplat pentru că este simpatic, spuse Obi-Wan sec.

Calmul Maestrului său îl făcu pe Anakin să se simtă mai bine.

— N-ar fi trebuit ca Forța să mă avertizeze asupra laturii întunecate din el?

— Nu neapărat, spuse Obi-Wan. Forța nu este un detector de minciuni. Ne putem baza pe ea, dar nu ne putem aştepta să ne salveze. Trebuie să ne salvăm noi înşine. Trebuie să ne folosim propria intuiție, propria inteligență. Sentimentele tale despre Granta Omega nu au nimic de-a face cu Forța. Ele au totul de-a face cu experiența.

— Înseamnă că nu am destulă?

— Poate, spuse Obi-Wan. Poate că nici eu nu aş fi sesizat adevăratul caracter al lui Omega. Dar am văzut destule ca să ştiu că răul poate îmbrăca o față fermecătoare, tânărul meu Padawan. Carisma nu este o virtute. Este o trăsătură. Nu

este bună sau rea. Cei răi o pot avea. Adesea o au şi asta îi face periculoşi.

— Spune că este un căutător, aşa cum sunt şi Jedii, zise Anakin. Spune că Jedii se tem de Sith, dar că nu ştiu nimic despre ei.

— Se înşeală, spuse Obi-Wan. Jedii au cunoştinţe profunde despre Sith. Ai uitat că unul dintre ei l-a ucis pe Qui-Gon?

— Această cunoaştere mă însoţeşte în fiecare zi, spuse Anakin încet. Dar este, de asemenea, o parte a problemei. Când mă gândesc la rău, văd chipul acelui Lord Sith. Nu îl văd pe cel a lui Granta Omega.

— Răul are multe feţe, răspunse Obi-Wan. Se poate deghiza într-o viziune. Trebuie să privim sub cuvinte, sub mască.

O lumină indicatoare clipi, iar Obi-Wan sări în picioare.

— Am ajuns.

Obi-Wan alunecă în scaunul pilotului. Anakin se aşeză lângă el. Nava de luptă tremură uşor când ieşi din hiperspaţiu. Planeta Haariden se afla în faţa lor.

Obi-Wan introduse coordonatele pentru aterizare. Îi aruncă lui Anakin o privire rapidă şi întrebătoare.

— Eşti pregătit să-l înfrunţi din nou?

Nu era sigur, dar ştia că trebuie să fie.

— Sunt pregătit, Maestre.

Simţi cum partea întunecată a Forţei se aduna pe măsură ce intrau în atmosfera planetei. În timp ce se apropiau, putu vedea suprafeţele mari de pământ care fuseseră distruse de război.

— Nu mă bucur să văd din nou acest loc, murmură Obi-Wan.

Nava trecu pe deasupra podişurilor. Obi-Wan aterizã într-o vale, lângă un pâlc de copaci.

— Trebuie să stăm departe de locul erupţiei, spuse el. Îl vom urmări pe Omega cu biciclete swoop. Potrivit Jocastei Nu, mai avem cam o oră înainte ca vulcanul să înceapă să erupă.

— Nu e prea mult timp, spuse Anakin în timp ce se grăbeau spre swoopuri.

— Va trebui să fie de ajuns.

Anakin îşi trecu piciorul peste swoop. Se simţea mai bine, dar amorţeala părea încă să se agaţe de el, întunecându-i mintea. Personalul medical îl asigurase că medicamentul fusese complet eliminat din organism. Nu era sigur de ce nu se simţea încă în apele lui. Bănuia că avea legătură cu sentimentul întunecat de osândă pe care îl simţea pe această planetă.

Porniră cu swoopurile, alunecând peste dealuri şi îndreptându-se spre munţii abrupţi din faţă. Un munte se ridica deasupra celorlalţi, părând să iasă din miezul planetei. Era acoperit de zăpadă, vârful său fiind ascuns în nori.

— Ăsta e, spuse Obi-Wan. Ăsta e Kaachtari.

Împinseră swoopurile la viteza maximă. Aerul devenea mai rece pe măsură ce urcau la altitudini mai mari. Dintr-o dată, Anakin văzu o coloană de aburi ţâşnind din pământul de dedesubt. Viră swoopul exact la timp pentru a evita să se ardă.

— Acum suntem în zona de pericol, spuse Obi-Wan. Ai grijă.

În timp ce zburau mai departe, Anakin văzu că pământul era brăzdat de fisuri adânci care despicaseră bolovanii gigantici. Aburul se ridica la sute de metri înălţime în unele locuri. Auziră un sunet înăbuşit, ca un motor îndepărtat de navă de vânătoare care vuia.

— Cutremure de pământ, spuse Obi-Wan. Mici, până acum.

Anakin privi înainte. Văzu un şir de soldați care coborau pe munte şi îi arătă lui Obi-Wan. Maestrul său se încruntă.

— Zona asta trebuia să fi fost evacuată. Să ne apropiem puțin mai mult.

Coborâră prin aer. Auzind zgomotul, soldații îşi ridicară privirea. Unii dintre ei ridicară blasterele.

— Maestre?

— Nu îți face griji.

Obi-Wan coborî brusc, aterizând direct în fața lor. Anakin îl urmă pe Maestrul său până în fruntea rândului, pentru a sta în fața unui soldat sfrijit, cu fața murdară şi barba încărunțită de cenuşă.

— Văd că ne întâlnim din nou, Căpitane Welflet, spuse Obi-Wan.

Căpitanul dădu din cap în semn de salut.

— Credeam că ați plecat. Un cutremur de pământ zgudui zona, iar Căpitanul se clătină. Aşa ar fi trebuit.

— Am făcut-o, dar ne-am întors. Îl căutăm pe Granta Omega, spuse Obi-Wan. L-ați văzut?

— Nu, spuse Căpitanul. Avem destule griji.

Se holbă la Obi-Wan când spuse asta, dar Anakin ştiu că minte.

— Această zonă a fost evacuată, zise Obi-Wan. Vulcanul este pe cale să erupă.

— Ştiu, spuse Căpitanul Welflet. Dar am avut veşti despre patrule inamice în zonă. Se folosesc de erupție pentru a câştiga teren.

— Dar veți muri cu toții, spuse Obi-Wan. Erupția va acoperi totul, spuse el întinzându-şi un braț. Savanții ştiu asta. Asta indică şi senzorii.

Căpitanul Welflet strâmbă din nas.

— Savanții şi senzorii. Ăsta este terenul nostru. Nu avem de gând să-l pierdem.

— Văd că aveți armament nou de când ne-am văzut ultima dată, remarcă Obi-Wan.

Căpitanul îşi feri privirea.

— Sunt Jedii atât de interesați de armamentul nostru?

Muntele răbufni. O coloană de aburi despică brusc solul stâncos şi țâşni în aer.

— Nu avem prea mult timp, spuse Obi-Wan. Lasă-mă să-ți spun ce cred eu şi ce nu ştii tu. Cred că ați acceptat plata în arme pentru un teren care vă va fi inutil. Dar ați fost păcăliți.

— Este o presupunere interesantă, spuse Căpitanul cu prudență.

— Granta Omega v-a plătit pentru drepturile asupra noii mări, spuse Obi-Wan. Ceea ce nu ştii este că o vrea cu un motiv. Vulcanul va depune titanită pe pământ înainte ca valul să aducă apa. O va extrage şi va face o avere. Iar voi veți pierde.

— A spus că o vrea pentru o fermă piscicolă, murmură Căpitanul. Şi noi l-am crezut! Ne-a pus să ne întâlnim cu el aici pentru a face afacerea. Se uită la câmpiile de jos. Acum îi aparține.

— Spune-mi unde este şi poate că te voi putea ajuta, spuse Obi-Wan.

— Nu merită loialitatea noastră, spuse Căpitanul. Este sus, pe creastă, unde face experimente. Iată coordonatele.

Căpitanul i le dădu lui Obi-Wan.

— Trebuie să cobori de pe munte cât de repede poți, spuse Obi-Wan.

— Avem un transportor aerian jos. Dar suntem în căutarea inamicului.

— Uită de inamic, spuse Obi-Wan. Dacă nu o faci, vei muri.

— Atunci vom muri, zise Căpitanul Welflet. Dar vom muri pe pământul nostru.

Obi-Wan îşi legănă piciorul înapoi peste swoop şi îi făcu semn lui Anakin, apoi introduse coordonatele în computerul de bord.

— Trebuie să ne grăbim, Padawan, spuse el. Nu-mi place cum arată scanerul. Cutremurele de pământ se intensifică.

— Dar Căpitanul şi soldaţii lui, spuse Anakin. Cum îi putem lăsa?

Obi-Wan clătină din cap cu tristeţe.

— Nu-l pot face să se răzgândească, Padawan. Ei trebuie să facă ceea ce vor face, iar noi trebuie să facem la fel.

Porniră spre locul unde îl lăsase Căpitanul pe Granta Omega. Zborul era dificil acum, deoarece aburul şuiera brusc în aer, urmat uneori de ploi de pietre mari. Anakin simţea cum se ridică în el spaima. Nu voia să-l mai vadă pe Granta Omega. Şi totuşi, trebuia să o facă. Îl văzură la înălţime, pe o creastă înzăpezită. Era cu Mellora. Amândoi erau îmbrăcaţi în echipament termic alb pentru a-i proteja de frig. Îşi împachetau echipamentul şi se îndreptau spre swoopurile lor. Era clar că nu aveau încredere în nimeni altcineva pentru a localiza titanita înainte de erupţie.

Obi-Wan se aplecă peste swoopul său, îndemnându-l să zboare mai repede. Granta Omega îşi ridică privirea şi îi văzu. Chiar şi de la acea distanţă, Anakin îşi dădu seama că era consternat. Îi spuse un cuvânt scurt Mellorei şi plecară.

— Îi vom urmări până la navă, zise Obi-Wan. Putem să o rechiziţionăm şi să-i ducem pe Coruscant.

— Nu poate fi atât de uşor, spuse Anakin.

— Nu va fi, spuse Obi-Wan.

Granta şi Mellora nu încercară să scape pe Jedi. Fără îndoială că ştiau că nu puteau. Jedii îi ajungeau din urmă, dar Mellora şi Omega reuşiră să ajungă la nava lor SoroSuubul de la poalele vulcanului. Omega activă rampa şi zburară înăuntru.

— Putem reuşi! strigă Obi-Wan când rampa de aterizare începu să se închidă.

Anakin zbură alături de Maestrul său. Îşi înclinară swoopurile în timp ce rampa se închidea. Se strecurară înăuntru, simţind un vuiet de aer în timp ce rampa aluneca la locul ei. Carlinga navei era goală. Obi-Wan sări de pe swoop şi îşi activă sabia dintr-o singură mişcare. Alergă prin SoroSuub. Avu nevoie de doar câteva secunde pentru a descoperi ce se întâmplase.

— Au zburat pe uşa de marfă în timp ce noi intram pe rampa de aterizare, spuse Obi-Wan, dezgustat. A plănuit-o.

Alergă la comenzile din cabina de pilotaj. Lovi cheia de activare a rampei de aterizare, apoi a uşilor de marfă.

— Le-a blocat. Încercă motoarele. Nu se întâmplă nimic. Nava e complet blocată.

Faţa lui Obi-Wan era întunecată de furie. Anakin privi fascinat cum Maestrul său absorbea furia şi apoi o elibera.

— Deci, iată-ne aici, spuse Obi-Wan pe un ton măsurat. Încuiaţi înăuntru.

Traversă spre fereastra cabinei de pilotaj. Granta Omega şi Mellora nu se vedeau nicăieri. Dar muntele se vedea. Le umplea privirea, aruncând pietre şi aburi.

În timp ce priveau, nava se cutremură brusc din cauza unui unui cutremur uriaş de pământ. Scena din faţa lor vibră. Lui Anakin nu-i venea să creadă ce vedea. Vârful se dezintegra. Bucăţi uriaşe de munte se desprindeau. Întregul versant al vulcanului se prăbuşea într-o prăpastie imensă.

Iar ei se aflau în calea lui.

Capitolul 16

Obi-Wan încercă din nou motoarele.

— Nu ştiu cum să anulez blocajul.

— Lasă-mă să încerc.

Nu era nimic ce Anakin nu putea face cu motoarele. Deschise panoul de la motor şi se strecură înăuntru.

— Îmi va lua cam 20 de minute.

— Nu avem atâta timp, spuse Obi-Wan. Calculase deja viteza alunecării de teren. Poate că avem cinci înainte ca lava să se reverse. Dacă avem noroc. Va trebui să ne croim drum spre ieşire.

Anakin se strecură afară şi îl urmă pe Obi-Wan până la rampă. Obi-Wan începu să încerce să taie duroțelul.

— Ceva nu e în regulă, murmură el când Anakin i se alătură. Învelişul navei ar trebui să fie subțire aici. Ar trebui să putem trece prin el în câteva minute.

— Ne va lua mai mult de atât, spuse Anakin.

Minutele treceau în timp ce lucrau metalul. Obi-Wan se uită pe hublou pentru a verifica progresul erupției. Zgomotul era acum ca şi cum ar fi fost vuietul unei flote de motoare.

— Nu vom reuşi.

Se uitară unul la celălalt. Nu-şi pierduseră speranța. Exista o cale de ieşire. Întotdeauna exista. Doar că nu aveau prea mult timp să o găsească.

Lava ieşea acum din vârful muntelui. Kilometri întregi de pământ şi pietre amestecate cu lavă fierbinte aveau să se prăbuşească în curând pe panta abruptă.

Obi-Wan îşi împinse sabia prin uşă. Începu să o mişte în jos, încordat de efort. Anakin i se alătură, cu sudoarea curgându-i pe față.

Brusc şi violent, lava topită se revărsă din vulcan cu o viteză înspăimântătoare. Avalanşa de rocă şi lavă se izbi de navă. Zdruncinătura îi aruncă prin cabina de pilotaj şi îi izbi de peretele opus. Nava se înclină pe o parte, făcându-i să se prăbuşească pe podea, apoi zvâcni la vale cu o viteză incredibilă, purtată de forța alunecării de teren.

Anakin se agăță de perete. Privind drept în sus, putu vedea prin parbrizul cabinei de pilotaj. Tot ce văzu, au fost roci şi lavă care obturau vederea cerului. Ştia unde erau purtați. Alunecarea de pietre îi va arunca în mare. Se vor scufunda. Sau ar fi fost prinşi în valul uriaş care se forma chiar acum.

Capul i se izbi de peretele navei. Rezistă în timp ce dinții îi clănțăneau. Moartea era aproape. Anakin o putea simți. Acum înțelegea de ce se simțea atât de neliniştit pe această planetă. Aici îl aştepta moartea.

Obi-Wan lovi brusc peretele navei cu mânerul sabiei de lumină, în timp ce cădeau în josul muntelui, măturați de fluxul de lavă. Anakin nu-şi mai văzuse niciodată Maestrul cedând în fața furiei.

— Gata, strigă Obi-Wan peste zgomotul îngrozitor. Este o navă în interiorul unei nave. De aceea pereții sunt atât de groşi. Anakin, ajută-mă s-o găsesc.

— Ce să găseşti? strigă el.

— Cabina de pilotaj. Adevăratul cockpit! Obi-Wan se strecură de-a lungul peretelui, lovind uşor în el cu mânerul sabiei. Ascultă dacă auzi ceva gol.

Balansul navei făcea ca manevrele să fie greu de făcut, dar Anakin îşi urmă Maestrul. Bătu în perete cu mânerul sabiei sale de lumină.

— Aici! strigă Obi-Wan brusc.

Îşi activă sabia şi începu să taie prin perete.

Anakin se agăță de ce putea şi se luptă să se îndrepte spre Maestrul său. Lucră alături de el. Obi-Wan avea dreptate. Metalul era mai subțire aici. Se desprindea în fâşii. Erau îngreunați de alunecarea de teren şi era dificil de tăiat, dar se străduiau să termine.

În cele din urmă, făcură o deschidere suficient de mare pentru a se târî înăuntru. Spre surprinderea lui Anakin, găsi o cabină de pilotaj completă, cu comenzile motorului cu tot.

— Poți să o pilotezi? întrebă Obi-Wan.

Anakin aprobă din cap. Se legă în scaun. Nava era pe o parte. Apăsă pe maneta motorului stâng şi nava se ridică. Continuă să împingă motorul şi nava se roti. Apoi acceleră şi trecu prin lavă şi prin roci, ieşind în aerul curat de deasupra.

Obi-Wan se scufundă înapoi în scaunul de lângă el.

— A fost cât pe ce, oftă el.

— N-aş fi vrut să fie mai aproape, recunoscu Anakin. Încotro, Maestre?

— Vor urmări totul de la o distanță sigură, zise Obi-Wan. De-a lungul coastei, dar în afara razei de acțiune a valului. Se aplecă asupra scanerului, comparând citirile acestuia cu harta computerului de la bord. Să încercăm aceste coordonate.

I le arătă lui Anakin. Acesta aprobă din cap şi pilotă nava înapoi spre erupție. Va ocoli ce era mai rău, dar ar fi avut un zbor accidentat. Stâncile se loveau de carcasa navei, iar pungile de aer erau adânci. Nava se tot izbea de ele.

— Maestre, priveşte! Anakin arătă cu degetul înainte.

Căpitanul Haariden şi soldații erau prinşi pe câmpie, în timp ce alunecarea de teren se îndrepta spre ei. Se întorseseră pentru a o înfrunta. Nu aveau unde să fugă.

— Vezi dacă putem reuşi! ordonă Obi-Wan. Forțează motoarele!

Anakin acceleră până când motoarele urlară, pilotând nava direct spre jetul de lavă şi pietre. Nava se zgudui când o lovi un bolovan. Apoi altul.

Căpitanul Welflet îi văzu apropiindu-se şi ridică o mână. Anakin nu ştia dacă era în semn de mulțumire sau de adio. În clipa următoare, alunecarea de teren îi mătură, pe el şi pe soldații lui, spre moarte. Fură îngropați sub pământul pentru care luptaseră cu atâta disperare.

Cutremurat, Anakin împinse motoarele pentru a se ridica din nou deasupra erupției. Simți o stare de rău în stomac.

Maestrul său nu spuse nimic, dar închise ochii pentru o clipă.

— Mi-aş fi dorit să nu fi văzut asta, spuse Anakin.

Obi-Wan deschise ochii.

— Aşa este viața unui Jedi.

Indicatoarele cabinei de pilotaj începură să se oscileze sălbatic. Nava se clătină într-o parte.

— Cred că au fost lovite celulele energetice, spuse Anakin. Trebuie să aterizăm. Energia se scurge rapid.

— Aproape am ieşit din raza de acțiune a erupției, spuse Obi-Wan, cu ochii pe monitor. Continuă să zbori...

Anakin se agăță de comenzi în timp ce nava se clătina din nou. Auzi vuietul celulelor de energie în timp ce acestea se dezactivau.

— Maestre, pierd nava.

— În regulă. Aterizează unde poți.

Anakin găsi o zonă netedă de nisip. Aici se aflau aproape de coasta mării. Aşează nava pe uscat cu o bubuitură. Abia avusese suficientă energie pentru a ateriza. Nava se aşează pe nisip şi motoarele se opriră.

— Ce bine că mai avem swoopuri, spuse Obi-Wan.

Ieşiră din cabina de pilotaj ascunsă. Motocicletele swoop erau lovite din cauza călătoriei dificile, dar încă funcționau. Anakin activă rampa din cabina de pilotaj interioară. Rampa scârțâi când metalul se frecă de metal, dar se deschise suficient de mult pentru ca ei să se strecoare cu swoopurile.

Aerul era plin de cenuşă. Se simțea un miros ciudat. Era ca de ars, dar nu venea de la flăcări sau fum.

— Este miezul, spuse Obi-Wan. Metalele şi roca topită.

Pilotară swoopurile departe de navă şi începură să îi caute Omega şi Mellora. În cele din urmă îi găsiră pe un platou care dădea spre mare. Acolo ar fi fost protejați de valurile mareice.

Granta Omega îi văzu venind. Nu aveau cum să-i surprindă. Anakin îl văzu aplecându-se. Apoi aşează ceva pe umăr. Un lansator de rachete.

— Maestre…

— Îl văd. Scufundă-te, Padawan.

Se scufundară în timp ce prima rachetă se îndrepta spre ei. Ținta sa fusese Obi-Wan. Maestrul său se aplecă într-o parte şi racheta îl rată cu un metru. Fu lansată o altă rachetă. Anakin se scufundă, dar racheta îl ținti din nou pe Obi-Wan. Maestrul său execută o acțiune de evitare şi, de data asta, racheta îl rată cu doar câțiva centimetri. Fu lansată o altă rachetă. Şi aceasta se îndreptă spre Obi-Wan.

— Mă ținteşte doar pe mine, strigă Obi-Wan. Apropie-te de el, Anakin!

Anakin trecu în viteză pe lângă rachetă. Îl văzu pe Omega zâmbind şi țintindu-l din nou pe Obi-Wan care încetinea, dar Mellora dispăruse. Împinse motoarele swoopului dincolo de maxim. Sări ultimii câțiva metri chiar în momentul în care Omega lansa o altă rachetă. Anakin se uită înapoi la timp pentru a-l vedea pe Maestrul său evitând-o cu greu. Swoopul său părea avariat în urma acțiunii.

Omega îl anticipase pe Anakin. Ținea lansatorul de rachete pe umăr, cu degetul deasupra butonului de activare.

— Swoopul Maestrului tău se supraîncălzeşte. Nu are o manevrabilitate bună. Asta l-ar putea prinde. Întotdeauna am crezut că dacă aş fi personal responsabil de moartea unui Jedi, asta m-ar ajuta cu adevărat să mă impun. Chiar ți-ar lipsi atât de mult, Anakin?

Îi zâmbi lui Anakin, vântul plin de cenuşă biciuindu-i părul negru peste față.

— Nu o face, spuse Anakin. Vei regreta.

— Ştiam eu că vei ieşi din nava aia! strigă Omega. Vei fi un mare Cavaler Jedi într-o zi, Anakin Skywalker. Dar vei fi şi mai mare dacă mă asculți!

Anakin făcu un pas spre el.

— Maestrul meu şi cu mine îți cerem să te întorci cu noi pe Coruscant pentru a fi interogat de autorități.

Omega suspină.

— Ce invitație amabilă. Mă tem că va trebui să refuz. Sunt ocupat, vezi tu.

Se mişcă înapoi spre swoopul său, cu degetul încă pe butonul de lansare.

Anakin sări cu picioarele înainte. Dar, în loc să se îndrepte spre Omega, lovi cu piciorul în swoop. Ochii lui Omega se măriră în şoc când swoopul fu aruncat peste marginea platoului. În acelaşi timp, braţul lui Anakin zbură şi coborî pe lansatorul de rachete, dislocându-l de pe umărul lui Omega. Cu consternare, Anakin văzu cum racheta pregătită fu lansată în momentul în care lansatorul lovi solul.

Omega bâjbâi în interiorul tunicii. Anakin auzi vuietul motorului unui swoop în spatele lui. Se întoarse la timp pentru a o evita pe Mellora, care se îndrepta spre ei cu viteză maximă. Omega aruncă un detonator termic în timp ce sărea cu stângăcie la bordul vehiculului Mellorei.

Anakin prinse detonatorul şi îl aruncă cât de departe putu. Explozia trimise unde de şoc prin aer. Alergă înapoi la propriul său swoop şi sări la bord.

Omega lansase în aer droizi căutători. Erau cel puţin zece, îndreptându-se spre Obi-Wan ca un stol de păsări de atac mortale. Obi-Wan trebuia acum să lupte cu droizii şi cu racheta urmăritoare.

Anakin lovi droizii cu sabia în timp ce vehiculul său se mişca nebuneşte. Încerca să îi încolţească pe Omega şi Mellora pe faţa abruptă a crestei, dar cei doi trecură pe sub el, îndreptându-se spre câmpia nisipoasă.

Fusese o eroare tactică. Acum se îndreptau spre mare.

Obi-Wan îşi întoarse swoopul în ultimul moment posibil şi racheta se lovi de un droid căutător. I se alătură lui Anakin, pornind după Mellora şi Omega.

Căutătorii erau la fel de mulţi ca şi cenuşa din aer. Obi-Wan şi Anakin îşi învârteau constant săbiile, făcându-i să se prăbuşească pe sol.

Motorul speederului lui Obi-Wan fumega rău de tot.

— Mă supraîncălzesc, îi strigă el lui Anakin. Nişte schije au străpuns motorul.

Anakin îşi manevră swoopul aproape de Maestrul său.

— Urcă la bord.

Obi-Wan se echilibră pe scaun şi sări pe swoopul lui Anakin. Swoopul se legănă dintr-o parte în alta, dar Anakin îl îndreptă şi continuă să zboare. Obi-Wan se ridică pe scaunul din spatele lui, echilibrându-se uşor. Sabia sa era acum o pată în timp ce o învârtea spre droizii de atac.

— Maestre, apa! strigă Anakin.

Departe, pe mare, puteau vedea un val. Era la fel de înalt ca un zgârie-nori de pe Coruscant. Era un zid de apă care se mişca cu mai mult de o sută de kilometri pe oră. Omega şi Mellora merseseră prea departe pentru a scăpa. Acum erau prinşi între valul care se apropia şi Jedi. Plutiră în aer, uitându-se la val. Omega se uită înapoi sfidător la Jedii care se apropiau. Mellora părea doar speriată.

Anakin trase swoopul aproape de Omega. Acum auzeau sunetul straniu al valului, un sunet cum Anakin nu mai auzise niciodată.

— Trebuie să vii cu noi, acum, spuse Obi-Wan, cu sabia ridicată.

— Granta, s-a terminat, spuse Mellora, cu ochii aţintiţi asupra valului care se apropia. Trebuie să...

Ca răspuns, Omega smulse comenzile din mâinile Mellorei. Porni cu swoopul direct spre peretele de apă. Putură vedea gura Mellorei formând un ţipăt înainte ca sunetul acestuia să fie acoperit de vuietul valului titanic.

Încrâncenat, Anakin porni după ei. Rămase sub swoopul lui Omega, sperând să-i forţeze să se ridice. Nu ştia dacă vor reuşi să treacă la timp de val.

Omega viră în sus, încercând să treacă de val. Mellora avea sabia Darrei şi

încerca să o activeze. Anakin nu ştia de ce. Nu prea avea ce să facă cu ea. Poate că voia să-l forțeze pe Omega să se predea.

Omega se întinse brusc şi îşi puse lejer piciorul pe Mellora. Cu o împingere, o aruncă de pe swoop. Ea căzu spre val, țipând.

Anakin forță motorul şi plonjă sub ea. Obi-Wan o prinse în brațe. Sabia îi căzu dintre degete, iar Anakin se aruncă într-o parte pentru a o smulge din aer. Apoi țâşni în sus, în timp ce apa se încolăcea deasupra capetelor lor.

Nu puteau reuşi. Răsuflă adânc în timp ce intrau direct în creasta valului. Simți cum puterea apei îi împingea înapoi. Comenzile îi tremurau în mână. Auzi motorul scârțâind. Vedea doar apă, iar acum era confuz. Se îndreptau în sus sau în jos? Apoi, Forța intră în el şi nu mai văzu apa ca pe un zid. O văzu aşa cum era. Plină de particule, plină de goluri înconjurate de lumină. Se îndreptă spre goluri, dorindu-şi ca motorul să îl asculte. Țâşniră din apă în aer. Mellora se agăța de Obi-Wan, gâfâind.

Omega era o pată în depărtare, care se îndepărta de ei.

— M-ar fi ucis! se înecă Mellora.

Anakin pluti în aer, privind cum dispare pata. Îl pierduseră din nou.

— Îndreaptă-te spre nava noastră, Padawan, spuse Obi-Wan.

Anakin se întoarse spre siguranță. Nu credea că Omega voise s-o ucidă pe Mellora. O împinsese ştiind că Jedii o vor salva. El voia doar să scape.

Dar era mai bine ca Mellora să nu ştie asta.

— Ştiu unde se duce, le spuse ea Jedilor. Ştiu unde se duce când pierde. Vă pot duce acolo.

— Nu e nevoie să o faci, spuse Obi-Wan. Ştiu şi eu unde se duce.

Capitolul 17

Din cauza erupției, ostilitățile încetară temporar pe Haariden. O lăsară pe Mellora la autoritățile de acolo, cu instrucțiuni să o rețină până când Senatul putea trimite o navă după ea. Dar nu puteau fi siguri cât timp va fi reținută. Era clar că ea era pregătită să mintă şi să se ascundă pentru a scăpa de probleme.

— Îl urăşte acum, spuse Obi-Wan în timp ce se grăbeau spre nava lor. Sper doar să vadă ce este el cu adevărat. I-ar fi sacrificat viața tânără pentru a o salva pe a sa.

— Dar ştia că o vom prinde, spuse Anakin.

Obi-Wan îi aruncă Padawanului său o privire curioasă.

— Eşti sigur de asta?

Anakin nu mai spuse nimic. Neliniştea se instală în interiorul lui Obi-Wan în timp ce amândoi urcau în nava lor. Introduseră coordonatele pentru Nierport Şapte. Erau atât de aproape de Granta Omega. S-ar putea să-l prindă.

— De unde ştii unde se duce, Maestre? întrebă Anakin în timp ce intrau în hiperspațiu.

— Mi-a spus nava din navă, îi explică Obi-Wan. Mi-am amintit de casa lui din copilărie. Zidurile erau mai groase decât la celelalte case, dar nu prea groase încât să iasă în evidență. Dar când m-am gândit la asta, mi-am dat seama că proporțiile erau uşor deplasate. Cred că există o cameră ascunsă acolo. O cameră în pereții înşişi.

Amurgul se aşezase pe Nierport Şapte când ajunseră. Aterizară la periferia aşezării şi se grăbiră spre casă. Înăuntru nu era nicio lumină. Obi-Wan îşi scoase sabia şi făcu o gaură în uşă. Casa era goală. Dispăruseră chiar şi patul şi soba.

— Am ajuns prea târziu, spuse Anakin.

— Da, spuse Obi-Wan. Trebuie să fi presupus că Mellora ne va spune ce ştia.

Pipăi de-a lungul pereților, lovindu-i cu mânerul sabiei. Când găsi ceea ce căuta, tăie peretele cu sabia. Aici piatra avea doar câțiva centimetri grosime, prinsă de un perete din durotel. Dincolo de zid era o cameră plină cu ecrane de date. Obi-Wan şi Anakin trecură prin gaură. Obi-Wan începu să acceseze fişierele. Apelă holofişierele unul după altul,. Erau codificate, dar era convins că Jedii le puteau descifra. Le va duce înapoi la Templu.

— Astea trebuie să fie companiile lui, spuse el. Sunt aici pseudonimele lui, documentele de identitate, celelalte case ale sale, bazele de operațiuni... Totul este aici. L-am prins. Toate secretele lui sunt acum ale noastre.

— Se pare că are o întreagă flotă de nave spațiale pe o planetă de pe o anumită planetă din Inelul Exterior, spuse Anakin. Numele planetei este codificat.

În timp ce citea fişierul, literele începură să se estompeze.

— Maestre...

— Dispar fişierele, spuse Obi-Wan. Apăsă rapid pe taste, bătând cu furie. Nu-l pot opri.

Priviră cum informațiile dispăreau în fragmente de lumină. Lumina se dizolva în particule.

— A instituit o ştergere, de oriunde s-ar afla, spuse Obi-Wan. Acum e ca şi

cum n-ar fi existat niciodată. Este cu adevărat un *vid*.

Se holbară la aerul gol. Era ca şi cum Granta Omega îşi bătea joc de ei, de oriunde s-ar fi aflat.

— Acum nu mai are trecut, spuse Anakin.

— Şi tocmai a devenit mai periculos ca niciodată, spuse Obi-Wan. Nu mai are nimic de pierdut.

Obi-Wan privi emoția care se răsfrângea pe fața Padawanului său. Era confuzie acolo – şi uimire. Granta Omega atinsese ceva în Anakin pe care Obi-Wan nu putea decât să-l ghicească. Poate că era vorba despre originile lor similare, de pustietatea locurilor pe care le cunoscuseră în copilărie. Poate că era vorba de felul în care îşi lăsaseră trecutul în urmă. Poate că era pur şi simplu faptul că, pentru prima dată, Anakin văzuse răul cuplat cu carisma şi se străduia să îl înțeleagă.

Nu era sigur ce era. Dar îl îngrijora.

Da, Jedii aveau un duşman periculos. Nu istețimea lui Omega îl îngrijora pe Obi-Wan. Nu era dorința lui de a impresiona un Lord Sith pe care nu-l cunoscuse niciodată. Ci atracția ciudată pe care o simțea pentru Padawanul său. Granta Omega s-ar putea dovedi a fi cel mai periculos inamic cu care se vor confrunta vreodată.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

Începuturi...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

Sith...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus

această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştințe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăție şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambițios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență şi autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi ştiințe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii

Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic şi executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinția Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reşedința lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spațial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanți ai rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistență împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei aveau puține arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianței care în scurtă vreme şi-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferință, l-a sfidat în mod fățiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;

Ai ucis şi întemnițat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianța Rebelă, în numele şi cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intențiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ție şi forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem chezăşie proprietățile, onoarea şi viețile noastre”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați şi întemnițați de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.